Tonex One
Amps in een minipedaal

Kerry King
Solo én Slayer-tour

Mesa/Boogie
Terug met Mark VII

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN
JUNI 2024
Nº 399

Gitarist

50 jaar Taylor
- Andy Powers & Bob Taylor **Interview**
- **814ce** Builder's Edition **Test**

Slidegitaar
Set-up, snaren & slides

Slash

Playing the blues met **Strats, Teles** en **335's**

Tests PRS SE CE 24 Standard Satin | Sheeran Looper + | Ross Compressor | Jackson Pro Plus Series Rhoads RR24PS | Zoom H6essential Handy Recorder | Danelectro Nichols 1966 **Interviews** Jenner | Teun Putker | Theo van Niel Jr. | Joe Walsh | St. Vincent

adviesprijs € 7,95
juni 2024 | www.gitarist.nl
00399
BP 8 710966 877135

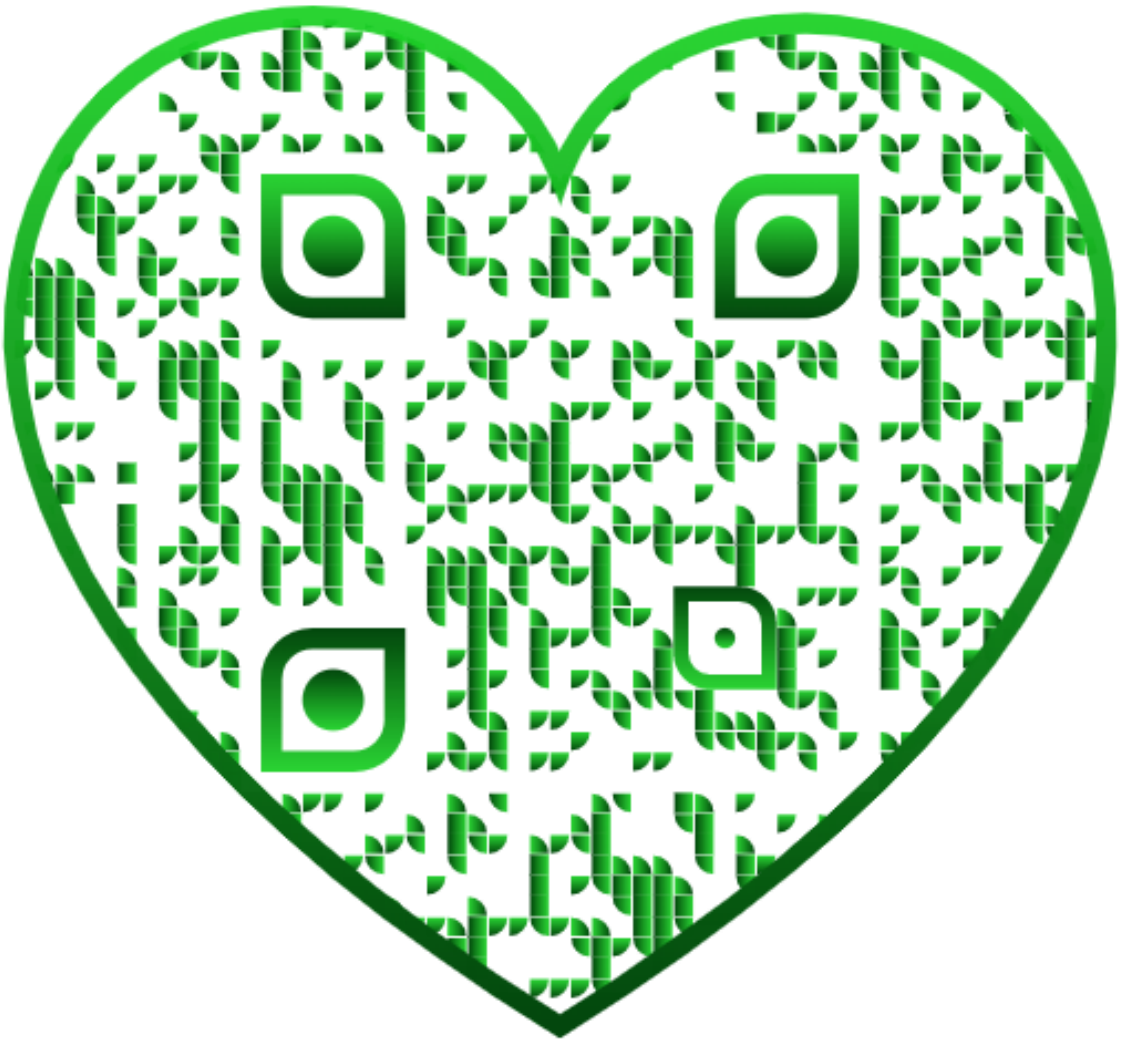

AZ PREMIUM

ACHIEVE YOUR ZENITH

AZ427P2QM-TUB | AZ24P1QM-DOB | AZ47P1QM-DEB | AZ42P1-PBE

ROASTED MAPLE NECK | JUMBO STAINLESS STEEL FRETS | AMERICAN BASSWOOD BODY |
GOTOH® TREMOLO BRIDGE | GOTOH® MG-T LOCKING MACHINE HEADS

Ibanez

Ibanezbenelux @ibanez_benelux https:// hoshinoeurope.com/

SPEED.
POWER.
PRECISION.

Jackson®
AMERICAN SERIES
SOLOIST™ + VIRTUOSO™

Introducing the Jackson American Series Soloist SL2MG and SL2MGHT featuring EMG 81/85 pickups, 24 jumbo Stainless Steel frets and our lightning fast Speed Neck™.

Learn more about the complete American Series collection at JacksonGuitars.com.

©2024 Jackson/Charvel Manufacturing, Inc. All rights reserved.

Gitarist

34e jaargang nr. 399 - juni 2024

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl
ABN Amro: 55.87.32.720
Hoofdredactieteam: Erk Willemsen (algemeen), Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests), Kevin Pasman, Chris Dekker
Eindredactie: Co Koenen
Overige redacteuren: Michiel Roelse
Gitarist.nl: Klaas Jan Stol
Verder werkten mee aan dit nummer: Chris Bird, Rod Brakes, Dave Burrluck, Jan Peter Eerenberg, Jean-Paul Heck, Jamie Hunt, David Mead, Amit Sharma
Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)
Uitgever: Erk Willemsen
Sales & Marketing: Ronald Willemsen
Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland
Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Keijser 18 Mediaproducties,
tel. 020-6755308, ads@k18.nl
Boekhouding: Mirjam Berendse,
gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl
Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Meppel
Distributie voor Nederland: Betapress, Gilze
Distributie voor België: AMP, Brussel
Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verveelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2024 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar
Neem een abonnement: muziekmagazines.nl/gitarist, of abo@gitarist.nl, of bel +31 (0)20 6755308
Graag bij alle correspondentie naam, adres, en mailadres vermelden
- Losse edities € 7,95
- Proefabonnement (2 edities) € 12,50
- Jaarabonnement (12 edities) € 76,50
- Tweejaarabonnement (24 edities) € 139,90

NB: extra verzendkosten buiten Benelux los nummer € 2,-, en jaarabonnement € 24,-
Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen en speciale aanbiedingen: muziekmagazines.nl/gitarist
- Digitale editie via Readly.com

Abonnementenadministratie:
Mirjam Berendse
abo@gitarist.nl, 020 675 5308
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Gene Kirkland

G EXTRA ONLINE

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.

- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer. Dat kan via de tijdschrift-app Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones, en via de webbrowser op je pc of Mac. Hiervoor moet je een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden.

GITARIST INHOUD

NUMMER 399 | JUNI 2024

Op de cover deze maand **Slash**, met opvallend genoeg geen Les Paul maar een ES-335 in zijn handen. De **GN'R-legende** gebruikt de gitaar veel op zijn nieuwe bluesalbum, zo vertelt hij Gitarist. De **Eagles** zijn met hun afscheidstour bezig en **Joe Walsh** reflecteert over de band en zijn leven. En we spreken **Teun Putker**, die momenteel als een speer gaat met **Queen's Pleasure**. Verder vertellen CEO **Andy Powers** en oprichter **Bob Taylor** over **50 jaar Taylor** en we testen een **jubileummodel** van het jarige merk. En in een feature lees je hoe je je gear **slide-klaar** kunt maken. In de testsectie deze maand o.a. het goedkoopste model van **PRS**, een asymmetrisch V-model met **Randy Roads**-connectie van **Jackson**, een nieuwe Mark combo (na 15 jaar!) van **Mesa/Boogie**, een eerste looperpedaal onder eigen naam van **Ed Sheeran** en een **Tonex** minipedaal tjokvol ampsounds.

20

Features

48 Slide set-up

Interviews

30 Andy Powers & Bob Taylor
40 Slash
44 Joe Walsh
46 Teun Putker

Tests

20 PRS CE 24 Standard Satin
22 Jackson Pro Plus Series Rhoads RR24PS
24 Mesa/Boogie Mark VII
26 Taylor 50th Anniversary 814ce Builder's Edition
33 Danelectro Nichols 1966
33 Ross Compressor
34 Sheeran Looper +
36 IK Multimedia Tonex One
38 Zoom H6essential Handy Recorder

Workshops

54 Niks dan licks

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken o.a. Martin Inception Maple, PRS S2 upgrade, Sterling by Music Man-series vernieuwd, Walrus tremolopedaal, St. Vincent, Theo van Niel Jr., Jenner
52 De klassiekers: Gibson J-45
56 Winkelportret: Dirk Witte
65 Mijn gitaarwereld: Kerry King

Servicedesk

60 Events

Bridge

Ontboezeming: uw hoofdredacteur en uitgever is drummer. Althans: ik wás drummer, maar heb de stokken aan de wilgen gehangen toen destijds mijn werk voor Slagwerkkrant, Interface en Gitarist te veel tijd vergde en ik geen concentratie meer kon opbrengen om goéd te drummen. Ik legde me toe op het goéd uitgeven van magazines en online media voor muzikanten en heb er vertrouwen in dat heel veel lezers en websitebezoekers daar baat bij hebben en ervan kunnen genieten. Ik hoop natuurlijk dat dat bij jou die dit nu leest ook het geval is. Indien niet, of als je leuke aanvullende ideeën hebt, aarzel niet me te mailen!

Met de magazines zijn we in de loop van de jaren ook steeds meer evenementen gaan organiseren. Met Gitarist was dat in eerste instantie Amsterdam Guitar Heaven en sinds vorig jaar ook de Bridge Guitar Convention. Het zijn grote evenementen waar gear en educatie in een prachtige symbiose samenkomen: gitaarbeurs in combinatie met masterclasses en workshops. Op zaterdag 1 juni hopen we jullie weer ter ontmoeten in Muziekgebouw Eindhoven voor de tweede editie van de Bridge Guitar Convention, met masterclasses van toppers als Matteo Mancuso en Jon Gomm en meer dan 70 merken op de gitaar- en basbeurs! Programma op de servicepagina's achterin deze editie! De dag begint al om 11.00 uur met een masterclass van JB Meijers. Mis 't niet, zeg je dan als enthousiast promotor…

Erk Willemsen
hoofdredacteur/uitgever
erk@gitarist.nl

REDACTIONEEL

G INPUT

Samenstelling: Steven Faber en Kevin Pasman

PRS brengt S2-serie naar hoger niveau

PRS Guitars rust de S2-serie vanaf dit jaar uit met Amerikaanse pickups en elektronica - dezelfde pickup-modellen en elektronicaconfiguraties en -componenten die je ook op de gitaren uit de Core-serie vindt. PRS introduceerde de S2 Series in 2013 om nieuwe ontwerpen met een scherpe prijs uit te brengen en daarmee een nieuwe groep gitaristen aan te spreken. S2 staat voor ‘Stevensville 2’ en werd vernoemd naar een tweede productielijn die werd gecreëerd in de PRS-fabriek in Stevensville, Maryland. Dus zie je nu ook op deze modellen de bekende 85/15, 58/15 LT, Narrowfield en TCI elementen.

Met dertien verschillende modellen biedt de S2 Series zowel variaties op bekende PRS-modellen (zoals de Custom 24 en McCarty 594) als unieke ontwerpen zoals de S2 Vela, S2 Standard 22 en S2 McCarty 594 Thinline.

prsguitarseurope.com

Martin Inception Maple

Hightech akoestisch design

Martin is een traditionele gitaarbouwer die niet bang is om nieuwe wegen te bewandelen als daar een reden voor is. En die reden is er met het schaarser worden van de houtsoorten die we al sinds jaar en dag kennen als 'toonhout'. En dus onderzocht Martin of ze een prachtig klinkende gitaar konden maken zonder mahonie of palissander. Het resultaat is de Inception Maple met een hals en toets van notenhout en een achterblad van een combinatie van esdoorn en noten. Ook de zijkant is van esdoorn waarop de top van Europees sparren rust. Andere houtsoorten geven een andere klank en dus is Martin aan het werk gegaan om met technisch vernuft van deze gitaar een echte Martin te maken.

Klankkanalen

Of *tone channels*, zoals Martin het noemt. Dit zijn uitgefreesde groeven in het bovenblad waardoor dit flexibeler wordt en bepaalde frequenties goed kan weergeven.

Skeletbracing

Door voor de bracing hogere latjes te gebruiken geven ze meer stijfheid aan het bovenblad, maar ook meer gewicht. Deze gewichtstoename wordt gecompenseerd door in de latjes uitsparingen weg te frezen.

Achterblad

Het achterblad bestaat uit drie delen met in het midden een strook donker notenhout. Dit is niet alleen optisch aantrekkelijk, maar draagt ook bij aan de gewenste klank.

algambenelux.be

G WAALSE VERSTERKERS

Het jonge versterkermerk Invaders Amplification in gevestigd in het Waalse Huy (Hoei). Na ervaring opgedaan te hebben met het repareren en aanpassen van buizenversterkers is François Deschamps zijn eigen merk begonnen met Invaders Amplification. In het assortiment vind je zowel compacte tops als combo's, zoals de 535 BlueGrass. Mocht je bij die naam verwachten dat dit een versterker is voor akoestische instrumenten, dan heb je het mis want hij levert zowel cleane als crunchsounds, al dan niet met reverb. **fillingdistribution.com**

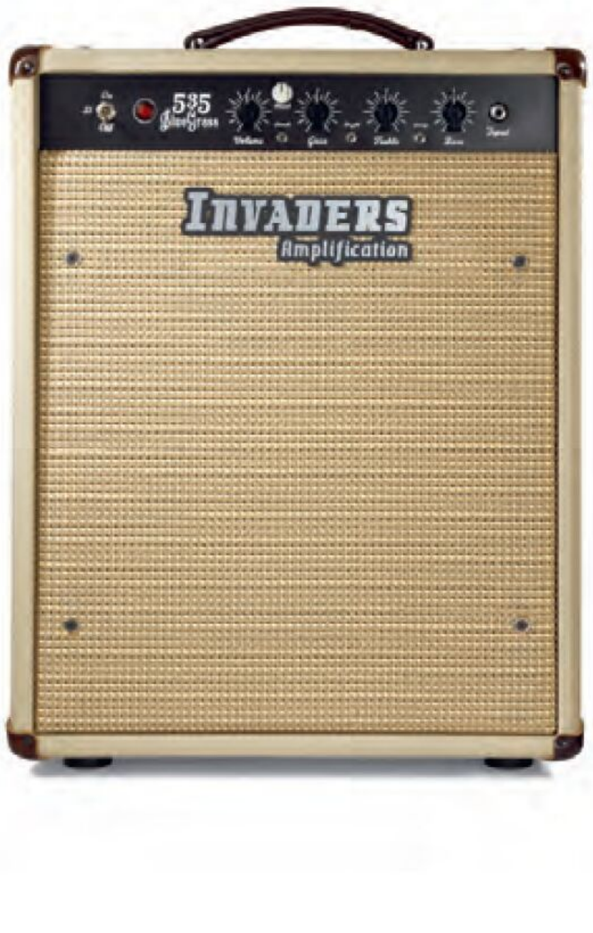

G INSPIRED BY GIBSON CUSTOM

Epiphone is niet langer alleen het aan Gibson gelieerde budgetmerk, maar krijgt ook steeds meer duurdere modellen. De nieuwe Inspired by Gibson Custom instrumenten zijn daar een voorbeeld van. Zo heeft de 1959 Les Paul een Gibson-kop, VOS-afwerking en Custombuckers uit Amerika. En de 1942 Banner J-45 met sparren top en mahonie zij- en achterkant is gemaakt in samenwerking met de akoestische Gibson-fabriek in Bozeman. In totaal zijn er negen instrumenten in deze serie, te vinden op **epiphone.com**

G PEDALBOARD FRIEDMAN

De IR-D is Friedmans pedalboard-preamp. Naast twee identieke buizenkanalen gebaseerd op de gemodificeerde JTM45, krijg je een gebalanceerde di-uitgang (jack) met IR-speakersimulatie. De kanalen kan je met je voet selecteren, net als de boost. Voor galm- en echo-effecten is een effectloop aanwezig en dankzij de hoofdtelefoonuitgang kan je 'm ook gebruiken voor stil oefenen. De bijgeleverde IR-D software geeft je dertien Friedman IR's, waarvan je er per kanaal drie in het pedaal kan opslaan. De IR-D is ook met midi te bedienen. **boutiqueampsdistribution.com**

HT-serie nu met CabRig

Blackstars HT-serie tweekanaals buizenversterkers met laag vermogen (1-20 watt) heeft een make-over gekregen. De nieuwe MkIII-versies zien er niet alleen moderner uit, ze zijn nu ook voorzien van CabRig-software voor de di-uitgang. CabRig maakt gebruik van IR's om de klank van speakerkasten en microfoons digitaal te simuleren. In de HT versterkers kan je drie presets laden die je daarna op de versterker kan selecteren. De HT-1R heeft een jack- en usb-uitgang met CabRig, de HT-5R en HT-20R hebben daarnaast nog een xlr-uitgang. **face.be**

Monument in stereo

Walrus Audio heeft van zijn Monument Harmonic Tremolo pedaal een stereoversie uitgebracht. Deze Monumental Harmonic Stereo Tremolo heeft niet alleen een extra in- en uitgang gekregen, maar ook een panregelaar (voor *sweeps* van links naar rechts) en een regelaar waarmee je traploos van normale naar harmonische tremolo kan instellen. Het pedaal heeft drie presets en taptempo. Hou je de tapschakelaar ingedrukt dan zal hij als een Leslie naar een andere ingestelde snelheid versnellen of vertragen. **face.be**

advertentie

Axis, Cutlass en Majesty vernieuwd

Sterling by Music Man heeft een enorme reeks nieuwe gitaren gelanceerd, in drie verschillende series: Axis, Cutlass en Majesty.

De nieuwe Axis is er in stain pink en trans black afwerking, die allebei de nieuwe top van gevlamd esdoorn laten zien. Van de Cutlass zijn vijf nieuwe uitvoeringen uitgebracht, met verschil in element-configuratie en gebruikte houtsoorten. Er is zelfs een 7-snarige uitvoering met twee humbuckers, coilsplit en ingebouwde boost.

Het Majesty-model zal altijd geassocieerd worden met John Petrucci, dat hij samen met Music Man ontwikkelde. Met de doorlopende hals heb je toegang tot de hele toets. Er is een zes- en zevensnarige versie, beide in chalk grey met zwart afgewerkt. En ook op deze gitaren vind je de volumeboost. **algambenelux.be**

Cutlass CT50 en CT50 Plus, twee van de nieuwe modellen van Sterling by Music Man

FENDER TOM DELONGE STARCASTER

Soms zou je haast vergeten dat Fender ook semiholle modellen heeft, maar de nieuwe Tom DeLonge Starcaster brengt dit model weer terug in de spotlight. Mat afgewerkt in shoreline gold, surf green, olympic white en shell pink heeft dit model een Seymour Duncan SH-5 Duncan Custom humbucker in de brugpositie. De grote seventies kop is een keuze van Tom waardoor de gitaar meer in balans is. Maar het belangrijkste is de naam: “Het gaat de ruimte in en verruimt je geest”, aldus DeLonge. **fender.com**

COMPACT MULTI-EFFECT

Mooer brengt met de Prime S1 een heel handzaam multi-effect uit dat makkelijk in elke gigbag past. Hij werkt op een oplaadbare accu en heeft een hoofdtelefoonuitgang met volumeregelaar, maar ook twee jackuitgangen (stereo). Aan boord zijn 126 effecten, metronomen en een looper, tuner en drummachine. Deze bedien je met de vier multifunctionele voetschakelaars terwijl je op het scherm ziet wat je doet. Hij is ook voorzien van bluetooth en heeft een usb-aansluiting waarmee je direct kan opnemen op je telefoon of tablet. **w-distribution.de**

UITSLAG BLACKSTAR GIVEAWAY

In het aprilnummer van Gitarist (nr. 397) gaven we maar liefst twee ID:CORE V4 Stereo combo’s van Blackstar weg. Deze vierde generatie ID:CORE amps hebben alles aan boord van je van een moderne oefenversterker verwacht. De vraag was in welk jaar Blackstar werd gelanceerd. Dat was 2007 en dat wisten Jan Willem Bijl en Patrick Oude Nijhuis, die we uit de stapel met goede inzendingen trokken. De combo’s zijn inmiddels naar de winnaars gestuurd. Met dank aan distributeur Face voor het ter beschikking stellen van de prijzen. **face.be**

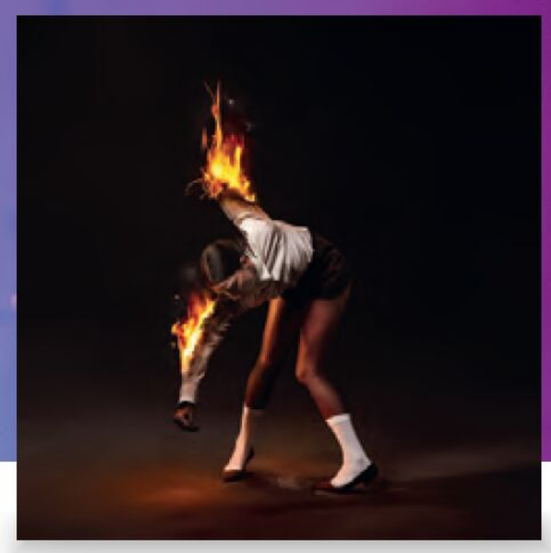

Lucht voor St. Vincent

Annie Clark (beter bekend als St. Vincent) is er klaar mee. Met digitale gitaarsounds. Voor nu althans. “Ik heb genoeg gedaan met directe gitaarsounds”, verklaart ze de sound op haar nieuwe album ‘All Born Screaming’. “Ik wilde weer wat lucht voelen bewegen. Het klinkt echt omdat het echt ís.”

Levende dingen moeten ademen. En de gitaren op ‘All Born Screaming’ zijn daar een afspiegeling van. De sounds zijn heel ruimtelijk. De vibey gitaarlicks op *Big Time Nothing* bijvoorbeeld: “Dat is mijn Music Man Goldie signature over een luide Marshall reissue met twee Coles stereo bandmicrofoons ervoor.”

De funksounds komen uit een Roland JC-40, terwijl er Marshalls gebruikt zijn voor de viezere geluiden. “Het is tegelijkertijd enorm en ook weer niet”, aldus Clark. “De attack voelt punchy en agressief, maar ik doe er geen fuzzpedaal voor ofzo. Als je pedalen met een Strat gebruikt, moet je opletten dat er geen onaangename helderheid bij komt, dus het komt allemaal uit de versterker.

“Er staan misschien nog wel wat EBow-partijen op die direct of via een pedalenketen de mengtafel ingaan. Maar verder is het gewoon lucht die door speakers heen gaat.”

Herinnering

Clarks favoriete gitaarmoment op het album komt tegen het einde. “Er staat een solo op *So Many Planets* waar ik heel blij mee ben”, zegt ze. “Dat nummer is mijn liefdesbrief aan de tweede skagolf en 2 Tone Records. Aanvankelijk dacht ik dat ik *Man At C&A* van The Specials na-aapte, maar toen ik ernaar luisterde bleek dat niet zo te zijn. Als je geïnspireerd wordt door dingen, word je dat meestal door de herinnering en het gevoel dat je erbij had; je speelt het niet letterlijk na.”

Een andere favoriete solo is die in *Flea*. “In het refrein speel ik een soort solo die me doet denken aan toen ik in 1997 in Dallas naar Butthole Surfers luisterde”, licht Clark toe. “Ik was op zoek naar een sound die misschien niet helemaal klopte. Zo van: is deze persoon virtuoos of kan ze er helemaal niets van? Dat is het gebied waar ik woon.”

Bagage

“Mike McCready van Pearl Jam gaf me een van zijn te gekke signature Strats. Van oudsher ben ik een beetje bang voor Strats omdat zo zoveel bagage met zich meedragen, maar er staan wat nummers op dit album die gewoon een Strat nodig hebben. Het einde van de riff in *Broken Man* was bijvoorbeeld die Strat. Ik bespeelde hem zo agressief mogelijk. Meestal speel ik met mijn vinger, maar dat stuk vroeg om een plectrum: een Ernie Ball nylon light van 0,53 mm.” (Jenna Scaramanga)

Getty

Dickey Betts
1943-2024

Op 18 april is Dickey Betts op 80-jarige leeftijd overleden. Rond 1970 vormde hij samen met Duane Allman in The Allman Brothers Band een van de eerste grote leadgitaarduo's in de rockgeschiedenis. Betts' gitaarspel, dat invloeden uit de blues, country, jazz en rock met elkaar combineerde, is cruciaal geweest voor de ontwikkeling van de southernrock. Zijn lange improvisaties met Allman werden legendarisch. Het fantastische livealbum 'At Fillmore East' (1971) staat er vol mee.

Betts groeide ook snel uit tot een van de belangrijkste componisten van de band. Hij componeerde onder meer de instrumentale nummers *Jessica* en *In Memory Of Elizabeth Reed*. Na het veel te vroege overlijden van Duane Allman in 1971 ging de band onder leiding van Betts meer de countryrichting in, al kwamen na de succesvolle reünie in 1989 (met Warren Haynes als gitaarpartner) de rock- en bluesinvloeden weer terug.

Betts leed al enige tijd aan kanker en COPD. Na zijn overlijden is drummer Jaimoe het enige nog levende oorspronkelijke lid van The Allman Brothers Band.

Getty Images

Dickey Betts (l) met latere gitaarpartner Warren Haynes

RUSTY APOLLO'S EIGENTIJDS AANDOENDE BLUES

Rusty Apollo is een opvallende verschijning in het rootscircuit. In tegenstelling tot veel andere bands die door traditionele blues beïnvloed zijn, blijft het vijftal niet per se dicht bij de bronsounds in de buurt. 'Apollo III' klinkt soms zelfs opvallend eigentijds door de bijna elektronisch aandoende, smerige grooves. De slaggitaren van Rogier van der Ploeg en voorman Onno Voorhoeve staan soms ergens op de achtergrond te krassen, maar ze zijn onmisbaar voor de spannende sound.

Bert Gysemans

STERK DEBUUT HEATH

Heath is een Haagse band die met 'Isaak's Marble' een sterk psychedelisch rockdebuut neerzet. De vier nummers op het album zijn lang, maar het vijftal verliest nooit songstructuren uit het oog. Sommige stukken hadden zelfs zo op een sixtiespopplaat kunnen staan. Alleen slotnummer *Valley Of The Sun* zoekt de duisternis op. De gitaarpartijen van Jordy Bouter en de Zweed Isak Heidenfors zijn speels en vullen elkaar perfect aan. Ook als ze de mondharmonica van frontman Mees Vullings begeleiden overtuigen ze.

MY DILIGENCE: FOCUS OP MELODIE

Met hun zware riffs en sfeervolle productie past 'Death Horses Black' van My Diligence bij de post-metalscene en tóch is er iets heel eigens aan de muziek van het Brusselse trio. De melodieën zijn niet abstract, maar juist de focus van de nummers, die ook nog eens heel duidelijk te volgen structuren hebben. Hoe François Peeters en frontman Cédric Fontaine zware riffs, melancholieke leads en bijna postpunkachtige cleane partijen op elkaar stapelen is van grote klasse.

Theo van Niel Jr.

Op zoek naar een eigen manier

Rock, country, jazz, folk... Als Theo van Niel Jr. het kan spelen, zit het in zijn instrumentale gitaarmuziek. Zijn nieuwe ep ‘Self-Education’ staat dan weer vol spannend gitaarwerk.

Openingsnummer *Anxiety Express* laat nog eens horen dat Van Niel een opvallend agressieve chickenpicker is. “Twaalf of dertien jaar geleden heb ik mijn blauwe Panucci Telecaster aangeschaft”, licht hij toe. “En van nature ging ik gewoon plukken, haha! Het is niet alsof ik hier de hele dag countrymuziek aan heb staan, maar toen ik op mijn achtste begon met gitaarspelen, was dat akoestisch fingerstyle. Die rechterhandtechniek had ik dus al.

“Toen ik countrymonsters zoals Brent Mason of Scotty Henderson ging checken, wist ik een beetje welke kant ik op kon. Vervolgens ging ik op zoek naar mijn eigen manier om dat te doen. Ik ben dan toch een beetje een Europeaan die zijn eigen draai eraan geeft.

“Tegenwoordig heb ik een B-Bender op die Tele zitten. Dat is wel leuk voor wat uniekere dingetjes. Er is al zoveel gedaan, maar rockmuziek in de countryhoek met een B-Bender, dat zie je niet zo heel veel. Het leek me wel leuk om daar een beetje mee te experimenteren.”

Efficiënt

“Best wel veel op ‘Self-Education’ is alleen die Telecaster. Ook de heavy stukken. Het is zó’n veelzijdige gitaar, dus als je een beetje speelt met verschillende versterkersounds, kun je al best wel veel ermee doen. Op *Ave Maria* speel ik een Les Paul Goldtop omdat ik die wat fijner vind sliden en misschien wat rockpartijtjes met de humbuckers van die Les Paul.

“De versterkersounds zijn allemaal digitaal. Voor de meeste dingen heb ik hier een Kemper. Voor de studiodingen is dat heel handig en efficiënt om mee te werken. En het klinkt gewoon goed. Zeker voor de gainsounds. Maar *Ave Maria* begint heel klein en *Sierra* is helemaal clean, en dat is ook allemaal die Kemper. Wel maak ik een combinatie van digitaal en analoog. Ik haal het bijvoorbeeld door een tapedelay en een spring reverb, en die zijn analoog. En een fuzzje soms ertussen, een Fulltone ’69.”

Structuur

Net als voorganger ‘Practised Bravado’ verschijnt ook ‘Self-Education’ met een tabulatuurboek: “Dat doe ik achteraf. Soms moest ik wel even kijken hoe ik het ook alweer gespeeld had, want sommige nummers gaan al terug naar de coronatijd en daarvoor.

“Ik ben niet het soort speler dat alles uitdenkt voor ik het ga spelen. Dat haalt vaak een beetje de jeu eruit. Dit is wel ietsje moderner. In moderne rock zie je wel vaker dat de solo’s gecomponeerd zijn. Voor dit project hebben de solo’s daarom wat meer een bepaalde structuur, een soort compositie op zich. Bij een project dat wat meer old school is zou ik wat meer improviseren.” (Kevin Pasman)

‘Self-Education’ is verkrijgbaar via theovannieljr.com/shop

Michel Mees

De groei van Cobra The Impaler

In de ruim twee jaar sinds het verschijnen van debuutalbum ‘Colossal Gods’ groeide het Gentse Cobra The Impaler uit van een project van Thijs De Cloedt tot een vijfkoppige band die met zijn uitstekende optredens op flink wat bijval kan rekenen. Het was dan ook een kwestie van tijd voor er een opvolger zou komen en die is er nu in de vorm van ‘Karma Collision’.

Wat direct opvalt is dat Cobra The Impaler veel meer een eigen gezicht heeft op het album. Niet langer is de muziek van De Cloedt en zijn kompanen zo hevig beïnvloed door Mastodon. Dat is weliswaar nog steeds een invloed, maar het riffwerk op ‘Karma Collision’ is strakker en de variatie in tempo’s is een stuk groter.

Het is daardoor een uitstekend eigentijds metalalbum geworden dat zich niet vastklampt aan een bepaald subgenre. De riffs variëren van traditionele metalriffs tot de extreme metal die De Cloedt ooit met Aborted speelde en de leadpartijen zijn melodisch zeer memorabel. ‘Karma Collision’ is een buitengewoon dynamisch album van een band die een opvallend sterke groei heeft doorgemaakt.

Tourdata: Ancienne Belgique, Brussel (7-6); Alcatraz, Kortrijk (11-8); Splintertime, Roosdaal (31-8)

Kevin Pasman

G NO MAN’S VALLEY: MAGISCH EN MEESLEPEND

De muziek van No Man’s Valley omschrijven is geen beginnen aan. Invloeden van The Doors en Nick Cave zijn hoorbaar, maar de donkere, filmische muziek van het vijftal is vooral heel origineel. Hun nieuwe release combineert de collectie kortere songs ‘Chrononaut Cocktail-bar’ en het 18 minuten durende *Flight Of The Sloths*. Christian Keijsers wisselt moeiteloos tussen sfeervolle, galmende indie-akkoorden en sterke leadgitaarpartijen waarin iedere noot telt. Zijn solo’s in het lange nummer zijn ronduit magisch en meeslepend.

G CHICAGO MIKE BECK MET FRIESE INVLOEDEN

Chicago Mike Beck is veel verschillende dingen. Akoestische rootstroubadour, maar ook een opvallend eigentijdse elektrische bluesman als hij dat wil. Die kant van hem is prominent aanwezig op ‘Love! It’s About Time’, dat hij onder meer met gitarist Rik Meijer en drummer Nico Outhuijse van het Friese Chickenforce opnam. De eerste helft van het album is swingende blues en rock ‘n’ roll, terwijl de tweede helft aanzienlijk meer americana-gericht is, maar altijd vakkundig en enthousiast.

Q-FACTORY

25 MEI
KANE
(Tryout)
Rock

28 MEI
Judith Hill
+Crossroad
Trail
R&B / Soul

8 JUN
Amsterdam Rocks! Festival
My Brainbox ft. Jan Akkerman, Focus, Wild Romance, Queen’s Pleasure Marcel Singor & more!
Rock

Afscheidslivealbum Navarone

Kort na de release van hun vijfde album ‘V’ werd bekend dat Navarone ermee ophield. De muziek op ‘V’ gaf het eigenlijk al weg: de bandleden hadden te verschillende opvattingen over welke kant de muziek in de toekomst op moest gaan. Met drie afscheidsoptredens in Doornroosje nam de Nijmeegse band begin januari afscheid van zijn fans. Het allerlaatste van de drie concerten is nu in zijn geheel uitgebracht als ‘Coda’.

‘Coda’ bestaat uit twee cd’s, die beide de maximale tachtig minuten muziek bevatten. Dat was ook wel nodig, want het was een lang optreden. De video die te downloaden en te streamen is met de bijgevoegde code bewijst dat het optreden met alle aankondigingen erbij meer dan drie uur duurde.

Gezien de korte tijd tussen de optredens en de release van ‘Coda’ is het bewonderenswaardig hoe goed de mix van zanger Merijn van Haren klinkt. De gitaren van Kees Lewiszong en Roman Huijbreghs zijn zo gepand dat ze een mooi ruimtelijke sound creëren, maar dat de links-rechtstrucjes in *Black And Blue* ook goed uit de verf komen. De master had misschien iets meer laag mogen hebben, maar Lewiszongs gitaarsound bevat zoveel laag dat dat eigenlijk alleen opvalt als hij soleert.

De setlist is een uitstekende bloemlezing uit het oeuvre van Navarone, waarop ieder album ongeveer gelijk vertegenwoordigd is. Zonde dat dit de laatste release van Navarone is, maar de rockwereld kan meer van zulke goede live-albums gebruiken.

Kees Lewiszong

Tim Langedijk & Paul Berner - Down To The Downtown

Simone Kessen

Het nieuwste album van gitarist Tim Langedijk is gemaakt met Haarlemse stadsgenoot Paul Berner. Langedijk en de van oorsprong Amerikaanse contrabassist kwamen regelmatig bij elkaar om wat songs te spelen, wat uiteindelijk leidde tot ‘Down To The Downtown’, opgenomen in het Muziek Centrum voor de Omroep. Hiervoor gebruikten ze slechts één high-end Josephson C700S stereo microfoon, een contrabas en afwisselend een Gibson J-45 uit 1954 en een 1951 Gibson Southern Jumbo. Op het album vind je negen prachtig instrumentaal uitgevoerde songs, waaronder *The Book Of Love* (Peter Gabriel), *Nobody’s Fault But Mine* (Blind Willie Johnson) en *Maybe I’m Amazed* (Paul McCartney). De zeer gedetailleerde opname draagt bij aan het intieme karakter van dit album, dat via Bandcamp is te verkrijgen. (SF)

Duane Eddy 1938-2024

Eric Fairchild/Joe Carducci

Eind april overleed Duane Eddy. De ‘King of Twang’ was een invloedrijke pionier van de rockgitaar. De Grammy-winnende gitarist had een enorme catalogus met hits op zijn naam staan, met nummers als *Rebel Rouser*, *Moovin’ N’ Groovin’* en het thema van *Peter Gunn*, en inspireerde generaties rockgitaristen met een kenmerkend geluid dat een tijdperk definieerde.

Eddy werd bekend om zijn riffs op de lage snaren van de gitaar. Zijn eveneens karakteristieke reverbsound werd gecreëerd door producer Lee Hazlewood, die een 8000-liter watertank als echokamer gebruikte!

Duane Eddy’s favoriete gitaar was een 1957 Gretsch 6120 Chet Atkins. Hij gebruikte ook een zessnarige Danelectro basgitaar. Later had hij diverse signature-gitaren bij Gretsch en Gibson. Zijn versterker van keuze was een gemodificeerde Magnatone.

Lees het uitgebreidere bericht op Gitarist.nl. Hier vind je ook een interview dat we in 2011 met Eddy hadden.

Aleksandra Stamenkovic (Jenner)

Leren en experimenteren

Het Servische Jenner is met zijn combinatie van thrashmetalriffs en klassieke heavymetalmelodieën een van de meest interessante jonge bands in de Europese metalscene. Gitariste en - sinds kort - zangeres Aleksandra Stamenković, ook wel bekend als Alexandra Lioness, praat ons bij over de tumultueuze aanloop naar het nieuwe album ‘Prove Them Wrong’.

Na debuutalbum ‘To Live Is To Suffer’ (2017) viel de bezetting van Jenner uit elkaar. De ep ‘The Test Of Time’ (2020) is praktisch een solorelease van Stamenković.
“Soms was ik wel even bang dat de band voorbij was”, bekent ze. “Ook omdat de coronapandemie rond de release van de ep begon. Het voordeel was dan weer dat ik die tijd kon gebruiken om me te ontwikkelen als muzikant.

“Ik begon serieuzer te oefenen met gitaarspelen en me te verdiepen in muziek- en gitaartheorie. Daar had ik nooit tijd voor, maar toen ik mijn studie geneeskunde had afgerond, realiseerde ik me dat ik een serieuze muzikant wilde worden. Daardoor ben ik begonnen met leren en experimenteren en heb ik nieuwe inzichten gekregen voor het componeren van muziek. Het is echt een van de beste dingen die ik de laatste jaren voor mezelf heb gedaan.

“Sommige nummers lijken misschien eenvoudiger dan die op het eerste album, maar er is veel meer nagedacht over de arrangementen. Alles is naar een hoger niveau gegaan. Vooral de gitaarsolo’s zijn beter ingespeeld, waardoor ze veel meer betekenis gekregen hebben.”

Aangepast

Omdat Jenner een trio is, is het een uitdaging om hun uitgekiende gitaararrangementen naar liveversies te vertalen. “Het belangrijkste voor mij is dat de nummers goed klinken op de studio-opnamen”, aldus Stamenković. “Dat blijft voor altijd hetzelfde terwijl optredens aangepast kunnen worden waar dat nodig is. Ik laat het gebrek aan andere gitaristen in de band me niet in de weg staan als ik muziek schrijf, haha!

“Mijn smaak in instrumenten en apparatuur is niet heel erg veranderd, ook omdat ik niet al te veel mogelijkheden heb gehad om van apparatuur te veranderen. Momenteel heb ik een Charvel bas uit 1989, twee Jackson gitaren en twee Harley Bentons. Ik speel meestal op een Harley Benton Fusion III met Blackfire Pickups en Ernie Ball snaren, .009 tot .042. Thuis werk ik met Neural DSP vst’s en Bugera 333 versterkers. Voor concerten hangt het ervan af wat er beschikbaar is, maar ik ben groot fan van Peavey.” (Kevin Pasman)

alexandralioness.com
jennerserbia.bandcamp.com

Vintage®

Brand New Range for 2024!

REVO

Alan Entwistle

Designed in the UK by World renowned British guitar builder and designer Alan Entwistle and the Vintage design team.

REtro Vintage Originals™

www.vintageguitarsrus.com

@VintageInstruments

@vintageguitars_official

IK MULTIMEDIA. MUSICIANS FIRST.

AmpliTube

TONEX ONE

MACHINE MODELING

OVER 25,000 TONE MODELS

UNLIMITED TONE. FOR ALL.

PRO MEDIA CONNECT

Rob Bakker

TWEEDEHANDS

Een vriend vroeg me mee te gaan kijken naar een (dure) tweedehands gitaar die hij wilde kopen. Hoewel ik me kan voorstellen dat mensen denken dat ik er na meer dan dertig jaar schrijven over gitaren wel verstand van zou hebben, moet ik eerlijk zeggen dat ik gitaren altijd op gevoel koop. Zijn klank en bespeelbaarheid goed? Doen!

Maar goed, we bekeken een Music Man Luke uit de duurdere prijsklasse. Mooi ding, zo goed als nieuw. Als eerste kijk je naar de actie: is de bespeelbaarheid over de hele hals in orde en is er ruimte om de brug en zadels zowel hoger als lager af te stellen? Extremen zijn nooit goed. Hoe is het met de frets? Schuif de snaren opzij en kijk naar beschadigingen, al is de werkelijke test het spelen van elke noot op de hals - luister naar bijgeluiden. Als je een paar duizend euro gaat uitgeven, mag je jezelf die tijd best gunnen. Zitten alle frets er goed in? Voel ook even of de zijkanten niet scherp zijn en uitsteken. Dat kan een teken zijn van uitdroging, dus controleer gelijk de toets. Als de hals goed is afgesteld, zit er een kleine curve van de snaren af in het midden van de hals. Als dat niet zo is, is er niets aan de hand, zo lang de halspen maar goed af te stellen is. Check dat ook. Controleer ten slotte de topkam. Zit die er strak in en zijn de snaargleuven gelijkmatig en niet te wijd/nauw? Een topkam vervangen is niet moeilijk, maar alle reparaties kosten geld.

En dan is er de elektronica. Werken de pickups en de bijbehorende regelaars? Kraak- en ruisvrij? Werkt de schakelaar om van element te veranderen goed? Kraakt het als je de plug in de gitaar voorzichtig beweegt? Al dat soort dingen zijn eenvoudig te verhelpen, maar van een dure gitaar mag je verwachten dat alles in orde is. Controleer bij een gitaar met actieve elementen altijd of de batterijen niet zijn uitgelopen.

En dan de finale test: pak met je linkerhand de kop van de gitaar en sla de losse snaren stevig aan. Voel je de vibraties in de linkerhand? Dan zit de gitaar structureel goed in elkaar. Veel plezier ermee!

Michiel Roelse

TALKBOX

Fingerpicking of flatpicking?

Tim Langedijk, gitarist
"Beide kan ik erg waarderen. De plaat 'Neck & Neck' van Chet Atkins en Mark Knopfler heeft mij sterk beïnvloed. Als speler gebruik ik meer een hybride vorm, plectrum met vingers, maar flatpickers als Jake Workman of Bryan Sutton vind ik ook waanzinnig om te horen."

Hein van Dongen, auteur
"Ik begon pas met gitaar toen ik al een tijdje banjo en mandoline had gespeeld. Ik heb de banjo-fingerpickingtechniek (met 'picks') overgebracht op gitaar. Naar mijn gevoel kan je daar minstens hetzelfde mee als met een flatpick: singlestringsolo's, slag en ook van alles wat met een plectrum moeilijk lukt (allerlei 'rolls'). Alleen tremoleren gaat met een plectrum veel beter. En als fingerpicker moet je opletten dat je niet een lawine van noten produceert."

Co Koenen, redacteur
"Akoestisch ben ik een bankgitarist en ik pak vaak spontaan mijn gitaar om wat te spelen. Er is lang niet altijd een plectrum in de buurt en dat is voor mij een praktische reden om voor vingers te kiezen. Maar dat niet alleen. Je kunt als je zonder plectrum speelt makkelijker switchen tussen fingerstyle en slag, waarbij ik slag met de hand (nagels) ook nog mooier vind klinken. Alleen single-notespel komt op akoestische gitaar beter uit de verf met plectrum wat mij betreft. Dat gebruik ik bij opnamen als dat gevraagd is."

Gitaartalent op Amsterdam Rocks Festival

Wie van stevig gitaarwerk houdt kan zijn hart ophalen bij het Amsterdam Rocks Festival in de Q-Factory op 8 juni. Op het festival vinden we verschillende generaties gitaartalent, waaronder Jan Akkerman met My Brainbox, Menno Gootjes met Focus, Dany Lademacher en David Hollestelle met de Wild Romance en Teun Putker (zie het interview verderop in dit nummer) met Queen's Pleasure. De deuren gaan om 12:00 uur open en het programma duurt naar verwachting tot 23:00 uur. Kaarten voor Amsterdam Rocks Festival kosten 35 euro en zijn via amsterdamrocksfestival.com of q-factory-amsterdam.nl verkrijgbaar.

Be part of our community.
Follow us on **harleybentonofficial**

Getting high on lows.

Great-sounding, easy-playing basses by Harley Benton.

More at **harleybenton.com**

YOUR STYLE. YOUR GEAR.
More information at **www.harleybenton.com**

Harley Benton

PRS SE CE 24 Standard Satin

Zijdezacht top

We zijn nog maar net bekomen van de introductie van de CE 24 in de SE-lijn voor 2024 en nu is er al een zijdeglansuitvoering met minder bling en een lagere prijs. tekst **Dave Burrluck** foto's **Phil Barker**

Deze nieuwe toevoeging is de Standard Satin-versie van de SE CE 24. PRS-fans weten dat 'Standard' bij PRS staat voor een body van mahonie in plaats van de vaker gebruikte combinatie van mahonie met een top van gevlamd esdoorn. Het unieke aan dit nieuwe model is dat zowel body als hals licht zijn afgewerkt met zijdeglanslak. Bovendien is dit waarschijnlijk de goedkoopste PRS gitaar op de markt.

De CE24 Standard is verkrijgbaar in drie kleuren en ons testmodel wordt Turquoise genoemd, hoewel 'Forest Green' beter zou passen. De 44 mm dikke body bestaat uit drie delen en zoals we van PRS gewend zijn, is op de houtbehandeling en constructie niets aan te merken. En dat terwijl onder een dunne laklaag als deze niets valt te verbergen. Denk er wel aan dat een dergelijke afwerking makkelijk beschadigt, waardoor je deukjes en krasjes eerder ziet. Er is geen binding en de randen van de top zijn niet afgerond (aan de achterkant wel) en we zien de bekende viool-achtige welving van de top en de lichte uitsparing voor je ribben aan de achterzijde.

In het kort de overige kenmerken: esdoorn hals met 635-mm (25-inch) mensuur, een palissander toets met 24 frets, stemmechanieken met PRS-logo, vibrato van gegoten staal, een tweetal zwarte 85/15 'S' humbuckers, bediend via een driestandenschakelaar en master-volume en -toon (met pullswitch om de humbuckers te splitsen).

Rivalen

- Cort G300 Raw
- Yamaha Revstar RSE20
- Epiphone Waxx Nighthawk Studio

In gebruik

Het Wide Thin-halsprofiel suggereert dat we met een shredgitaar van doen hebben, maar zo voelt het niet als je de Standard vastpakt. In plaats daarvan krijgen we een brede topkam en dito snaarafstand (respectievelijk 43,2 mm en 52,5 mm) en een halsdikte van 21 mm bij de eerste fret en 23 mm bij de twaalfde. Het is in feite een klassieke C-vorm, die zelfs iets dunner aanvoelt dan hij in werkelijkheid is. Denk 'allrounder' en je zit in de buurt. Zoals verwacht zijn de medium jumbofrets perfect geplaatst en afgewerkt, en de set-up kan niet beter. De bespeelbaarheid is uitstekend en ook met stevig vibrato gebruik blijft de gitaar goed op stemming. Je zou er zo mee kunnen optreden.

De 85/15 'S' humbuckers zetten het beeld van een goed gemaakte gitaar voort. De humbucker- en singlecoilklanken zijn gericht op een mainstream publiek en houden qua klank en output het midden tussen vintage en modern, net als PRS het midden houdt tussen een Les Paul en een Stratocaster. Er zijn vette rocksounds te vinden, maar zelfs met flink wat gain blijft de klank helder en duidelijk gedefinieerd.

Draai het volume iets terug en we bevinden ons op het terrein van klassieke blues en country, met als verrassing een soepele *jangle*. De singlecoilklanken van de gesplitste humbuckers zijn misschien niet zo authentiek als die van de SE Silver Sky, maar bruikbaar zijn ze wel degelijk. En of het nu door de gebruikte houtsoort komt of door de minimale afwerking, de klank heeft een organisch, 'houtig' karakter en dat was precies wat me in de oorspronkelijke CE's destijds zo aantrok. We vragen ons wel af hoe een gitaar voor deze prijs zo goed en veelzijdig kan zijn. Missen we iets?

Conclusie

Nu PRS nog maar net de eerste SE CE 24 heeft gelanceerd, verbaast de snelle komst van deze tweede Standard-uitvoering ons: hoe goed is daar over nagedacht? Gelukkig is dat niet ons probleem. Nee, wij zien een nieuw instapmodel van PRS dat, op papier, geweldig geschikt is voor jonge gitaristen die nog aan hun reis met het instrument moeten beginnen. Maar het is net zo goed een geschikte reservegitaar of instrument om mee te experimenteren voor een gevorderde gitarist. Al met al is dit een uitstekende gitaar voor iedereen die een veelzijdig instrument nodig heeft dat lekker klinkt en heerlijk speelt. Het is de essentie van PRS, gevat in een uiterst betaalbaar instrument. G

PRS SE CE 24 STANDARD SATIN

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Niets op aan te merken. Wij gaan er alvast een bestellen voor iemand erachter komt dat de lage prijs een vergissing is

model

PRS SE CE 24 STANDARD SATIN
RICHTPRIJS: € 575,- (incl. gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Indonesië
TYPE: solidbody elektrische gitaar met twee cutaways, geschroefde hals
BODY: 3 delen mahonie met ondiepe, vioolachtige welving
HALS: esdoorn, Wide Thin-profiel, geschroefd
MENSUUR: 635 mm (25 inch)
TOPKAM/BREEDTE: frictie reducerend/43,2 mm
TOETS: palissander, 254-mm (10-inch) radius
FRETS: 24, medium jumbo
HARDWARE: gepatenteerde PRS vibrato (gegoten), door PRS ontworpen non-lockingstemmechanieken - vernikkeld
STRINGSPACING BRUG: 52,5 mm
ELEKTRONICA: PRS 85/15 'S' Treble en Bass humbucker (open spoel, zwart); 3-standen tuimelschakelaar voor elementkeuze, mastervolume en -toon (pullswitch om beide humbuckers gelijktijdig te splitsen)
GEWICHT: 3,37 kg
OPTIES: alleen kleur
REEKSOPTIES: SE CE 24 met esdoorn bovenblad en hoogglans afwerking
LINKSHANDIGE MODELLEN: nee
AFWERKINGEN: Turquoise (zoals getest), Charcoal, Vintage Cherry - zijdeglanslak, net als achterkant hals
DISTRIBUTIE: PRS Europe, Cambridge (VK), tel. +44 1223 874301
WEBSITE: prsguitarseurope.com

Jackson Pro Plus Series Rhoads

Firestorm

Ooit als eerste endorser benaderd blijft Jackson Guitars Randy Rhoads trouw en houdt met de RR24PS een traditie in ere. tekst **Jan Peter Eerenberg**

Dat Randy Rhoads, 42 jaar na zijn overlijden, nog steeds tot de verbeelding spreekt is duidelijk. Zijn gitaarspel op de eerste soloplaten van Ozzy Osbourne heeft nog niets aan glans verloren. Uit die tijd, begin jaren tachtig, stamt ook de samenwerking met de firma Jackson. Toen nog in California gelokaliseerd was de eerste Jackson gitaar die voor Rhoads gemaakt werd een asymmetrisch Flying V-model: de Concorde, zo genoemd vanwege zijn puntige uiterlijk. Al snel werd dit model, naast de witte Les Paul, zijn signaturegitaar. Door de jaren is de gitaar in de catalogus gebleven, maar heeft wel de nodige updates gehad. Zo lag de body-halsovergang op het eerste model rond de 16e fret terwijl dat nu de 19e is. In 2024 zijn er maar liefst twaalf Rhoads-modellen in verschillende prijsklassen. Wij kregen uit de Pro Plus Series de meest kleurvolle tot onze beschikking, de RR24PS.

Rivalen
- Gibson Original Designer Flying V
- ESP LTD-KH-V

Eerste indruk

Als je de gitaar uit de gigbag haalt valt als eerste de prachtige Firestorm-afwerking op: een feloranje naar rode glanzende burst. Wat verder opvalt is het lichte gewicht. Dit komt waarschijnlijk door de relatief kleine body en de gebruikte houtsoort: okoumé. Zowel rond de body als de hals zit een witte binding. De hals is driedelig (esdoorn-noten-esdoorn),

ontwerp

met een ebbenhouten toets en loopt door de gehele body. De hals is behalve met de normale halspen ook nog met grafiet versterkt. Er zijn 24 roestvrijstalen jumbofrets en de toets is voorzien van kunstparelmoeren Piranha-inleg met Luminlay-markeringen aan de zijkant. De kop staat in een reverse-stand.

De hardware is in zwart uitgevoerd en bestaat uit een Floyd Rose 1000 floating tremolo, stemmechanieken van Jackson, en een Seymour Duncan Distortion TB-6 element bij de brug en een SH-6N in de halspositie, bediend door een volume- en toonknop en een driestandenschakelaar. De body en kop zijn met hoogglanslak afgewerkt, maar de achterzijde van de hals is geolied. In de gehele afwerking van de RR24PS kon ik geen enkele onvolmaaktheid vinden.

Ga je deze gitaar op een podium of in een repetitieruimte bespelen, dan weet je in ieder geval dat je ruimte krijgt van je medebandleden. De puntige vormen kunnen een serieus gevaar voor hen vormen. En daarmee is deze gitaar natuurlijk ook vrij kwetsbaar voor stoten en daardoor beschadigingen.

Geluid

Wat krijg je als je deze houtsoorten gebruikt en twee van deze high-output elementen monteert? Inderdaad: een scheurbeest. Esdoorn en ebbenhout geven je de garantie dat de boventonen er bijna uit willen springen. Met okoumé als bodyhout heb ik geen ervaring, maar in de gehele constructie van deze gitaar heeft het voldoende midden en een goede sustain.

Dat de Seymour Duncans ook iets ander kunnen dan alleen maar scheuren blijkt als je de volumeregelaar terugdraait. Een overstuurd geluid schoont daarmee best wel wat op, maar deze gitaar is natuurlijk bedoeld om met vervorming te spelen, dan komt hij het meest tot zijn recht.

De Floyd Rose doet wat je kan verwachten; deze tremolo is superstabiel en blijft goed op stemming, zelfs bij misbruik! Doordat de tremolo in de body is verzonken kan je de hoge E-snaar een hele toon optrekken en bij de lage E-snaar is dit zelfs 2,5 toon.

Al met al voelde deze gitaar al snel heel natuurlijk aan. De compoundradius geeft de hals een natuurlijk speelgemak. De posities boven de 20e fret zijn, zeker bij wat kleinere handen, wat lastiger te bereiken. De hielconstructie is best wel volumineus, deze ligt nu ter hoogte van de 19e fret, maar had bij deze doorlopende-hals-constructie iets meer afgevlakt kunnen worden. Een nadeel van elk Flying V-model is dat ze eigenlijk onbespeelbaar zijn in zittende houding. De gitaar glijdt dan steeds van je knie af. Wat me bij dit model ook opviel was dat de gitaar iets kopzwaar is. Laat je de gitaar los, dan wil de kop naar de grond toe.

Conclusie

Laat je niet afschrikken door de extreme vormgeving of omdat deze Jackson gitaren nu niet meer in Amerika maar in China gemaakt worden. Alles aan deze gitaar ademt klasse uit en de afwerking is op alle fronten goed. En de prijs-kwaliteitverhouding is top. Natuurlijk begeef je je met een puntige Flying V-vorm in een bepaalde niche, die van de zware metalen, maar daar doe je deze gitaar eigenlijk te kort mee. Als deze gitaarvorm te radicaal voor je is, moet je zeker de meer conventionele gitaarvormen van Jackson proberen. Hun ruime catalogus biedt daar alle mogelijkheden toe. G

JACKSON PRO PLUS SERIES RHOADS RR24PS

OORDEEL

GITARIST ZEGT: De Rhoads RR24PS combineert een eigengereid uiterlijk met een prima bespeelbaarheid

JACKSON PRO PLUS SERIES RHOADS RR24PS

RICHTPRIJS: € 1489,-
LAND VAN HERKOMST: China
TYPE: solidbody elektrische gitaar
BODY: okoumé
BRUG: Floyd Rose 1000 lockingtremolo
HALS: esdoorn/noten/esdoorn, doorlopend in body
TOETS: ebben, compoundradius (12-16 inch)
FRETS: 24, roestvrij staal
MENSUUR: 648 mm
BREEDTE TOPKAM: 42,8 mm
STEMMECHANIEKEN: Jackson
POSITIEMARKERINGEN: Piranha-vorm, kunstparelmoer
HARDWAREFINISH: zwart
AFWERKING: Firestorm, hoogglans
ELEKTRONICA: Seymour Duncan TB-6 (brug) en SH-6N (hals) humbucker, volume- en toonregelaar, 3-standenschakelaar
EXTRA: gigbag
DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700
WEBSITE: jacksonguitars.com

Mesa/Boogie Mark VII combo

Het ultieme geluksnummer

Na 15 jaar wachten brengt Mesa/Boogie dan eindelijk een nieuwe versterker in de Mark-serie op de markt. tekst **Jan Peter Eerenberg**

Je kan wel stellen dat Mesa/Boogie één van de eerste boetiekversterkerbouwers is. Hun omgebouwde Fender Princeton uit het begin van de jaren zeventig, de Mark I, zette daarbij de toon. Sommige van zijn opvolgers hebben een bijna mythische status gekregen, zoals de Mark IIB of IIC versterker. Het laatste model, de Mark V, stamt uit 2009 en al jaren zitten we te wachten op een opvolger. Nummer zes is daarbij overgeslagen want nu doet de Mark VII zijn intrede.

Ontwerp

Deze combo straalt in alles de Mesa/Boogie-nalatenschap uit: een zware 1x12 combo met op het voorpaneel een onderverdeling in de drie kanalen en de karakteristieke 5-bands equalizer. De zes

Rivalen

- Soldano SLO-30 1x12 combo
- Friedman Twin Sister combo

regelaars van elk kanaal hebben dezelfde functies; je stelt er het volume, de gain en de klank mee in. Elk kanaal heeft een driestandenschakelaar om een vermogen van 25, 40 of 90 watt te kiezen, naast een switch om de 5-bands EQ-sectie mee aan of uit te zetten. Een derde tuimelschakelaar selecteert op kanaal 1 een Clean-, Fat- of Crunch-geluid, op kanaal 2 Crunch, Fat of MK VII en op het derde kanaal kun je een MK IIb-, MK IIc- of MK IV-geluid kiezen. Dat zijn dus al negen verschillende geluiden waarbij men dus ook teruggrijpt op het rijke Mesa-verleden. Aan de rechterzijde van het paneel zit de genoemde grafische equalizer en een voor elk kanaal apart in te stellen reverbregelaar.

Aan de open achterzijde zie je de 12-inch MC-90 Black Shadow speaker, de negen buizen en een forse transformator. Daarbij de ingang en uitgang voor de effectloop, aansluitingen voor midi en het voetpedaal, 4- en 8-ohm speakeraansluitingen, een usb-connector en de Cabclone-sectie. Via deze sectie is de versterker direct aan te sluiten op een mengtafel of opnameapparatuur. Per kanaal kunnen acht verschillende speakerimpulse-responses gekozen worden, bijvoorbeeld een 4x12 Recto of een 2x12 Lone Star. Dat geeft in deze setting dus 72 verschillende geluiden! Welk kanaal en of je de reverb of EQ hebt aanstaan zie je zowel op het voorpaneel als op de meegeleverde voetschakelaar met verschillende kleuren leds.

Gebruik

Het geluid dat deze versterker produceert is indrukwekkend, zowel in volume als in diversiteit. Op kanaal 1 kan je een supercleane klank instellen met veel headroom en in de crunchstand krijg je daarop een lekker rauw randje. Kanaal 2 is voor de overdrive. Ik heb hier eigenlijk het meest mee zitten spelen. Je kunt het geluid hier instellen van een subtiele oversturing tot een vette distortion. In de MK VII-stand krijg je prachtige distortion die met de gainregelaar subtiel kan worden afgesteld. Deze stand geeft net wat meer nadruk op het hoge midden en komt iets bijtender uit de speaker dan bijvoorbeeld de Mk IIb-stand.

Met het derde kanaal komt de Mesa-historie tot leven. Ik heb geen directe, fysieke vergelijking met een MK IIb of MK IIc versterker kunnen maken, maar wat je hier hoort zijn drie duidelijk verschillende oversturingsklankkleuren. Ook op hoog volume blijft deze vervorming duidelijk en worden akkoorden of snelle licks geen geluidsbrij. Activeer je daarbij met de voetschakelaar de 5-bands equalizer, dan kan je een geluid nog meer definitie geven. Overigens, ik heb deze versterker gebruikt met een 9-mans band en de versterker stond slechts in de 25 watt-modus, maar dat was ruim voldoende.

De Cabclone-mogelijkheden zijn bij het direct opnemen van gitaarpartijen met een pc, zoals ik nu gedaan heb, prima. De acht verschillende speakerkasten klinken onderscheidend. Het is handig, maar als je digitaal opneemt kun je gebruikmaken van een overvloed aan commercieel verkrijgbare IR's, dus ik vraag me af of ik deze vaak zou gebruiken.

Conclusie

Ik ben zeer onder de indruk van deze versterker. Alles straalt oog voor detail en klasse uit. De geluidsmogelijkheden zijn legio en zijn ook makkelijk in te stellen. Eigenlijk kan ik me geen genre bedenken waar je deze versterker niet voor kunt gebruiken. Van jazz tot pure metal, deze MK VII voelt zich overal thuis. Hang één of twee time-based effectpedaaltjes in de fx-loop en je bent kaar. Voor mij is dit dan ook een ultiem werkpaard voor zowel live als in de studio. We hebben dan 15 jaar moeten wachten op de Mark VII, maar met deze versterker ben je voor de komende 15 jaar meteen klaar. En dan valt de prijs, uitgesmeerd over die 15 jaar, nog wel mee. Zo moet je het thuis maar verkopen. G

MESA/BOOGIE MARK VII 1X12 COMBO

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een super versterker, het ultieme werkpaard

MESA/BOOGIE MARK VII 1X12 COMBO

RICHTPRIJS: € 4799, -
LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: volledig buizen voor- en eindversterker
BUIZEN: eindversterker: 4x Mesa 6L6, voorversterker: 5x Mesa 12AX7
VERMOGEN: 25/45/90 watt (schakelbaar)
SPEAKER: 1x12 inch Custom 90
AFMETINGEN: 46 x 48 x 29,5 cm (hxbxd)
GEWICHT: 26,3 kg
KANALEN: 3
BEDIENING: Mastersectie: 5-bands grafische EQ, kanaalkeuze, fx-loop aan/uit, reverb aan/uit, reverbmix kanaal 1/2/3. Kanaal 1: clean/fat/crunch-switch, 25/45/90 watt-switch, grafische EQ aan/uit/voetschakelaar, gain, master, presence, treble, middle, bass. Kanaal 2: fat/crunch/Mark VII, 25/45/90 watt-switch, grafische EQ aan/uit/voetschakelaar, gain, master, presence, treble, middle, bass. Kanaal 3: Mark IIB/Mark IIC+/Mark IV-switch, 25/45/90 watt-switch, grafische EQ aan/uit/voetschakelaar, gain, master, presence, treble, middle, bass
VOETSCHAKELAAR: 6-knops voor kanaalkeuze, reverb, fx-loop en EQ aan/uit
EXTRA FUNCTIES: ingebouwde CabClone-speakersimulatie met geïntegreerde dummy load, usb-poort, headphone uit, speaker aan/uit, groundlift
REEKSOPTIES: er is ook een top- en een rackversie van de Mark VII
DISTRIBUTIE: Gibson Europe, Amersfoort, tel. 088 023 1000
WEBSITE: mesaboogie.com

Taylor 50th Anniversary 814ce Builder's Edition

Ga voor goud

Hang de slingers op want Taylor bestaat 50 jaar! Dat heugelijke feit wordt gevierd met een aantal fraaie, speciale gitaren, waarvan er slechts een beperkt aantal wordt gemaakt. Deze fraaie grand auditorium is er daar een van. tekst **David Mead** foto's **Phil Barker**

TAYLOR 50TH ANNIVERSARY 814CE BUILDER'S EDITION
RICHTPRIJS: € 5500,-
LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: grand auditorium
BOVENBLAD: sinker redwood
ACHTER/ZIJKANT: Indiaas palissander
MAX. DIEPTE KLANKKAST: 117,5 mm
MAX. BREEDTE KLANKKAST: 406 mm
HALS: neo-tropisch mahonie
MENSUUR: 648 mm
STEMMECHANIEKEN: Gotoh
TOPKAM/BREEDTE: Tusq/44,4 mm
TOETS: West-Afrikaans Crelicam ebbenhout
FRETS: 20
BRUG/STRINGSPACING: ebbenhout (met micarta brugzadel)/54 mm
ELEKTRONICA: Taylor Expression System 2
GEWICHT: 2,13 kg
OPTIES: geen
REEKSOPTIES: andere 50th Anniversary gitaren die Taylor aanbiedt zijn de 314ce LTD, AD14ce-SB LTD, PS14ce LTD Figured Urban Ironbark/Striped Sinker Redwood, PS14ce LTD Figured Claro Walnut/Western Red Cedar en de PS24 LTD Koa
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee
AFWERKING: hoogglans
DISTRIBUTIE: Taylor Guitars, Amsterdam, tel. 020-6676030
WEBSITE: taylorguitars.com

Rivalen
- Martin Standard Series D-41
- Gibson Songwriter-serie
- Taylor K14ce Builder's Edition

Begin tot midden jaren zeventig was een vruchtbare periode vol innovatieve ideeën. We zagen de opkomst van progressieve bands als Yes, ELP, King Crimson, Pink Floyd en Genesis. Maar ook verschenen in die periode het eerste Boss pedaal en Marshalls mastervolume-versterkers. Tegelijkertijd namen twee hippies met een voorliefde voor akoestische gitaarbouw, Bob Taylor en Kurt Listug, de muziekwinkel American Dream in San Diego over, die later de basis zou zijn voor een van de meest innovatieve en geliefde akoestische gitaarmerken van de wereld.

Er is veel gebeurd sinds die tijd en dit jaar viert Taylor het 50-jarig bestaan in stijl. Gedurende het jubileum introduceert Taylor wat ze zelf noemen "een zorgvuldig samengestelde collectie in beperkte oplage gebouwde gitaren die de diversiteit van het Taylor-assortiment weerspiegelt", en de gitaar die we hier zien, is er daar een van.

Gebouwd in een oplage van maximaal 1974 exemplaren per model zijn er inmiddels enkele verschenen, waaronder de Sitka/Walnut American Dream AD14ce-SB LTD en het vlaggenschip, de PS24ce LTD, gemaakt met prachtig koa voor het bovenblad en de achter- en zijkant. Onze Builder's Edition 814ce zit daar qua prijs tussenin en is gemaakt van fraai 'sinker redwood' (gezonken sequoia) en Indiaas palissander. Ook belooft Taylor ons nog "iets heel speciaals met onze geliefde BE 814ce..."

Sinker redwood

Als jij je - net als wij in het begin - afvraagt wat 'sinker redwood' is, weet dan dat we die term te danken hebben aan de Amerikaanse houtkapindustrie van vroeger. Zo'n honderd jaar geleden dienden de rivieren van Noord-Californië namelijk als goedkope manier om boomstammen te verplaatsen naar de stroom afwaarts gelegen houtzagerijen. Sommige stammen zonken en werden als verloren beschouwd. Echter, met moderne technologie is het mogelijk dat hout te gebruiken om gitaren van te maken. Het is zelfs zeer gewild en dat heeft iets te maken met de mineralen in het water waaraan het hout al die jaren is blootgesteld. "Dat zorgt voor bijzondere kleuren en tekening, en voor strakke nerven die zorgen voor een heldere klank met warme boventonen." Deze vorm van sequoia klinkt als verbeterd cederhout, volgens Taylor.

Dat sequoia bovenblad is roodbruin met donkere strepen er doorheen. De slagplaat is gemaakt van mooi getekend palissander met een rozet van groen abalone met palissander, esdoorn en een zwarte rand. Het geeft de gitaar een luxe uitstraling.

Kijken we door het klankgat, dan zien we allereerst een '50th Anniversary'-sticker en ook dat de 814ce is uitgerust met Taylors innovatieve V-Class bracingsysteem. Dit specifieke bracingpatroon is ontwikkeld door Taylors huidige CEO en topontwerper Andy Powers, en verbetert de klank en sustain, zoals we zelf hebben kunnen vaststellen bij de vele Taylor gitaren die we in handen hebben gehad.

De achter- en zijkant van mooi bewerkt Indiaas palissander contrasteert mooi met het sequoia bovenblad. De hals van de 814 is van neo-tropisch mahonie met een toets van Crelicam ebbenhout uit West Afrika, met Taylors 'Element' inlegwerk.
Het ebbenhout is niet zwart maar donkerbruin en wordt door Taylor uit ecologische motieven toegepast. Veel ebbenhout van goede kwaliteit wordt namelijk weggegooid omdat het niet zwart genoeg is en dat is beslist niet duurzaam.

Een andere verrassing is de schuine liplas waarmee hals en kop zijn verbonden. Volgens sommigen duidt dat op kostenbesparing, maar van de schuine liplas is bekend dat hij verbindingen - en de overgang van hals naar kop is een bekende zwakke plek - sterker maakt. Bovendien is het ecologisch verantwoord omdat je er hout mee bespaart.

De 44,4 mm brede topkam is van Tusq en de antiek uitziende, messingkleurige stemmechanieken zijn Gotohs. De 20 medium frets zijn perfect

Veelzijdig is hij ook: je kunt ermee uit de voeten van fingerpicking tot stevig akkoordenwerk

Het bovenblad van de 814ce is van sinker redwood, “ceder maar dan beter” volgens Taylor

» afgewerkt en voelen zacht als zijde aan. Alles aan deze gitaar is stijlvol en elegant. Zo zijn de randen van het bovenblad afgeschuind - afgerond is een beter woord - en zowel de cutaway als de armsteun zijn ook op die manier vormgegeven. Geen scherpe randen dus, waar dan ook op de gitaar. Nu we hebben vastgesteld dat de 814ce er erg goed uitziet, zijn we benieuwd hoe hij klinkt.

In gebruik

We kunnen rustig stellen dat werkelijk alle Taylor gitaren die we in handen gehad hebben, één ding gemeen hadden: een perfecte bespeelbaarheid dankzij een heerlijk aanvoelende hals en een vlekkeloze afstelling. Dat is ook hier weer het geval. Het halsprofiel is een ondiepe C-vorm die perfect in de hand ligt, waarbij het prettige gevoel wordt versterkt door de soepele zijdeglans-afwerking. De balans van de 814ce is prima, zowel zittend als staand bespeeld.

Qua klank horen we precies wat we willen horen en ontbreekt er niets. Deze Taylor klinkt vol en warm over het hele frequentiebereik en je hoort inderdaad de invloed van het gezonken sequoia hout. Zoals we hierboven zeiden, stelt Taylor dat het klinkt als cederhout, maar dan beter en in die beschrijving kunnen we ons vinden. Ceder klinkt het best bij een zachte aanslag - vandaar de populariteit van dit klankhout bij fingerpickers. Het sequoiahout geeft het geluid van de 814ce extra glans. Zacht bespeeld is de respons goed, subtiel en zonder een spoor van zwakte. Sla stevig wat kampvuurakkoorden aan en de gitaar blijkt een heel reservoir aan krachtige sounds te bezitten, klaar voor gebruik.

Ook als je heel hard speelt, blijft de klank gebalanceerd en aantrekkelijk. Ik verwacht dat deze gitaar na enige jaren spelen verder rijpt en daarmee nog beter zal worden, als het hout als het ware wakker wordt. Maar wat er nu al is, is erg indrukwekkend.

De 814ce is uitgerust met Taylors Expression System 2, wat we altijd een van de beste en meest gebruiksvriendelijke pickupsystemen vonden die er zijn. Bij wijze van test sloten we de 814 aan op onze vertrouwde AER Compact 60, waarbij we alle regelaars op de gitaar en versterker op 12 uur hadden. De resulterende sound is prima bruikbaar. Met andere woorden, er is volop ruimte om die aan je eigen smaak aan te passen. De elektrische klank is een uitstekende weergave van wat we akoestisch ook al hoorden, wat inhoudt dat je deze gitaar direct uit de koffer het podium mee op kunt nemen, vol vertrouwen in zijn uitstekende bespeelbaarheid en klank. Geen probleem!

Conclusie

Het mag duidelijk zijn dat we erg onder de indruk zijn van deze speciale Anniversary Builder’s Edition. Hij ziet er prachtig uit en aan alles merk je dat er over het ontwerp erg goed is nagedacht (je weet niet dat je een afgeschuinde armsteun nodig hebt tot je eens een gitaar probeert die er een heeft, zoals deze). Veelzijdig is hij ook: je kunt ermee uit de voeten van fingerpicking tot stevig akkoordenwerk. Al met al een gitaar die in geen enkele verzameling misstaat. Natuurlijk speelt de prijs ook een rol en met een bedrag van rond de 5500 euro is deze jubileumeditie duidelijk niet voor iedereen. Maar vanwege het feit het een beperkte oplage betreft en dus mogelijk interessant is voor verzamelaars, plus de geweldige kwaliteit en luxe uitstraling van de gitaar zou je de 814 niet alleen als muzikale metgezel kunnen zien, maar ook als investering. G

TAYLOR 50TH ANNIVERSARY 814CE BUILDER’S EDITION

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Een prachtige, indrukwekkend klinkende akoestische gitaar, in beperkte oplage uitgebracht en zeer luxe. De prijs zal veel belangstellenden afschrikken

REINTRODUCING THE PRS S2 SERIES

S2

© 2024 PRS Guitars / Photo by Mikko Dumadag

2024 S2 SERIES

Since its introduction in 2013, the PRS S2 Series has grown to be fully integrated into the same production line as PRS Core and Bolt-On instruments. The signature of the S2 Series today remains fresh designs and bold tone for serious players. Now with more PRS DNA than ever, the S2 Series proudly comes with USA-made pickups and electronics.

PRS PAUL REED SMITH GUITARS®

Andy Powers & Bob Taylor
Taylor made

Nu Taylor zijn vijftigste verjaardag viert, laten we de huidige CEO en meestergitaarbouwer Andy Powers en mede-oprichter Bob Taylor aan het woord over Taylor en de ontwikkelingen in de moderne akoestische gitaarbouw. tekst **David Mead** foto's **Taylor Guitars**

Drie limited 50th Anniversary-modellen: AD14ce SB, 314ce BE en 814ce

“Toen ik klein was, was ik al dol op gitaren. Op school kreeg ik houtbewerking en bouwde ik mijn eerste”, vertelt Bob Taylor. “Daarna wist ik wat ik met mijn leven wilde doen.”

Dat leven met de gitaar begon officieel in 1973, toen Bob in de American Dream muziekwinkel in San Diego ging werken en de zaak een jaar later overnam met collega’s Kurt Listug en Steve Schemmer. Noemden ze hun winkel eerst nog Westland Music Company, twee jaar later werd dat Taylor Guitars. Sindsdien hebben Taylor gitaren hun weg gevonden naar de beste gitaristen ter wereld en het merk staat bekend om zijn innovatieve kracht en de uitstekende kwaliteit van hun gitaren.

In 2011 werd Andy Powers aangetrokken als meestergitaarbouwer en hij introduceerde nieuwe klankkastvormen en, belangrijker, de revolutionaire V-Class bracing in 2018. Andy is nu CEO en vertelde ons: “Ik ben opgegroeid in San Diego en kende Taylor Guitars natuurlijk. Ik speelde destijds elektrisch gitaar, en de slanke hals en makkelijke bespeelbaarheid van Taylor gitaren voelden daarom bekend.”

Ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan bracht Taylor een aantal speciale modellen uit, waaronder de 814ce Builder’s Edition die we in deze editie testen. Hier is wat Andy en Bob te zeggen hebben over hun bedrijf en de manier waarop gitaarbouw en de industrie de afgelopen halve eeuw zijn veranderd.

De meeste gitaren worden tegenwoordig deels geautomatiseerd gebouwd. Wat schieten gitaristen daarmee op?

Andy Powers: “Ze krijgen daar goede en betaalbare gitaren voor terug, met een consistente kwaliteit. Als traditioneel gitaarbouwer doe ik niets liever dan met mijn handen en gereedschap aan hout werken, maar het aantal goede instrumenten dat je op die manier kunt bouwen is beperkt. Maar vergis je niet, ook met machines blijft het bouwen van uitstekende gitaren een enorme uitdaging!”

Bob Taylor: “Ik ben een fan van fabrieksmatig werken. Uit een fabriek kunnen goede, maar ook slechte gitaren komen. De vraag is dus niet of een fabriek een legitieme manier is om instrumenten te bouwen, maar hoe goed je dat doet. Een gitaar hoeft niet met de hand gemaakt te worden om goed te zijn. Wij hebben een goede fabriek gebouwd om goede gitaren te produceren.”

Andy: “Veel van het werk aan onze gitaren wordt nog met de hand gedaan. Complexe dingen als bindingen en versieringen, schuren, lakken… Elke taak waarbij een afweging gemaakt moet worden of een oordeel gevormd, wordt door iemand uitgevoerd die daar speciaal in is getraind.”

Bob: “Als je naar de BMW-fabriek in München gaat, zie je dat hoe dichter je bij het eindproduct komt, hoe meer mensen er bij de productie zijn betrokken. Veel grof werk wordt machinaal gedaan, maar er zijn ook heel veel mensen bij betrokken. Bij ons wordt 80% van een gitaar door een mens gebouwd. De overige 20% door een mens met een slim apparaat.”

Hoe moeilijk is het om gitaristen ervan te overtuigen dat je ook met niet-traditionele houtsoorten een goede gitaar kunt bouwen?

Andy: “Dat kan een uitdaging zijn. Vaak is het bespelen van zo’n gitaar voldoende om iemand over de streep te trekken. Dat gebeurt met één gitarist tegelijk, dus acceptatie door de gitaargemeenschap vraagt veel tijd.”

Bob: “In het geval van urban ash (*essen*) zijn we daarin geslaagd. Aan de andere kant wordt esdoorn al eeuwenlang gebruikt en is het een van onze favoriete houtsoorten. Toch hebben we veel moeite moeten doen om gitaristen zo ver te krijgen het een kans te geven. Jammer. Het is mooi hout, klinkt goed, heeft een rijke historie en het is beschikbaar. Waarom moeilijk doen?”

Groene ambities

Taylors duurzame ambities hebben ervoor gezorgd dat jullie nu zelf ebbenhout oogsten. Hoe is dat zo gekomen?

Bob: “De Lacey Act verplichtte ons na te gaan waar ons ebbenhout vandaan kwam. Van onze Spaanse houtleverancier kwam het idee om samen een bestaande houtzagerij in Kameroen te kopen. Dat is spannend en we hebben er veel van geleerd.

Andy Powers introduceerde de V-Class bracing in 2018

Dat avontuur heeft uiteindelijk geleid tot het Ebony Project, wat een non-profit is die wordt geleid door UCLA. We leren alle wetenschappelijke data over de ecologie van ebbenhout en hoe je het moet planten en laten groeien. Het gaat goed en daar ben ik best trots op."

Er is ook een Taylor koaplantage.

Bob: "Ik werd gebeld door Chris Cosgrove, die voor ons over de hele wereld hout inkoopt, en hij vertelde dat er een groot koabos in Hawaii te koop stond. Hij vond dat we dat moesten kopen. Ik vroeg mijn vriend Steve McMinn van Pacific Rim Tonewoods om advies en hij ging op onderzoek uit. Steve belde een maand later terug en zei: 'Ja, het is een goed idee, alleen niet dat bos.' Zo is Paniolo Tonewoods ontstaan. Het is een partnerschap tussen PRT en Taylor; we noemen het nu Siglo Tonewoods. We doen goed werk daar in Hawaii en planten een hoop koabomen."

Lakfeiten

Andy, jouw V-Class bracing is een van de meest radicale innovaties van akoestische gitaarbouw van de laatste jaren...

Andy: "Het idee daarvoor kreeg ik vlak na de introductie van onze vernieuwde 800 Series, in de winter van 2014. We hadden zo'n beetje onze hele fabriek binnenstebuiten gekeerd op zoek naar manieren om onze instrumenten nog beter te maken en ze in de handen te krijgen van een veel grotere groep gitaristen. Het werd me ook duidelijk dat aan onze manier van werken en de ontwerpstrategie die we hanteerden eigenlijk niets meer te verbeteren viel. Die was geoptimaliseerd. Dat betekende dat we het heel anders moesten gaan aanpakken als we een nog betere gitaar wilde maken. Met dat in het achterhoofd vond ik inspiratie in een aantal ervaringen uit die tijd en paste dat toe op wat we nu kennen als het V-Class ontwerp. Achteraf gezien is het een logische volgende stap, omdat V-Class bracing in feite een synthese is van flattop-, archtop-, mandoline- en klassieke gitaarontwerpen."

De beste afwerking van een akoestische gitaar is altijd een punt van discussie geweest, met voor- en tegenstanders van nitro, acryl, poly et cetera. Wat is volgens jullie de beste afwerking?

Andy: "Welke afwerking je ook kiest, het is de regel dat hoe dunner je laklaag is, hoe minder het gebruikte materiaal het verschil maakt. Is je afwerking erg dik, dan worden die verschillen groter en beïnvloed je bovendien de resonantie van de gitaar op een negatieve manier: de dempingsfactor. Bij een dunne afwerking is die dempingsfactor lager, al is geen of te weinig demping ook niet goed."

Bob: "Toen elke gitaarbouwer nitrocellulose gebruikte, was er geen discussie. Toen elk akoestische gitaarhals nog gelijmd werd, was er ook geen discussie. Die kwam pas toen ik met een geschroefde hals kwam. Hetzelfde gebeurde toen we niet langer met nitrocellulose lak wilden werken. Zoals Andy zegt: dun is goed en iets is beter dan niets. De rest is opinie, geen feit."

100 jaar oude Taylors

Dankzij folk, blues en americana is de akoestische gitaar steeds populairder aan het worden. Welke plannen heeft Taylor voor de toekomst?

Andy: "Ons plan is door te gaan met wat we altijd gedaan hebben. Namelijk geweldige instrumenten bouwen die aan de wensen voldoen van muzikanten over de hele wereld, zodat zij de muziek kunnen maken waar zij en hun publiek van genieten. Het is altijd mooi om te zien hoe artiesten zich ontwikkelen en we doen niets liever dan gitaren bouwen die hen vergezellen op hun muzikale reis."

Bob: "Ons doel is gitaren te bouwen waar gitaristen blij van worden. Gitaren in verschillende vormen en formaten met een verschillende klank. Gitaren die zuiver zijn en prettig bespeelbaar. Gitaren die kunnen worden aangepast en gerepareerd, want we weten al dat sommige ouder dan honderd jaar kunnen worden. Tenminste, als ze goed verzorgd worden. Gitaren die je vriend worden, of je nu in Nashville woont en werkt of in Londen of in Ho Chi Minh City in Vietnam. Wij zijn pas tevreden als onze gitaren jou helpen jouw unieke verhaal te vertellen." G

Bob Taylor met zijn eerste zelfgebouwde gitaar, een ambitieuze 12-string

Danelectro Nichols 1966

(A)typische jarenzestig-distortion en fuzz.

tekst **Trevor Curwen**

Veel fuzz, distortion en overdrive pedalen van tegenwoordig zijn gebaseerd op modellen uit de jaren zestig die steeds opnieuw gerecycled worden. Het ontwerp van de Danelectro 1966 stamt ook uit die tijd, maar onderscheidt zich van de rest doordat het gebruikte circuit al een halve eeuw niet te horen is geweest. Dit is nu eens geen kopie van een ToneBender of Fuzz Face, maar een oorspronkelijk ontwerp dat in 1966 door Steve Ridlinger - destijds nog een tiener - werd gecreëerd. Ridlinger is de oprichter van Foxx Pedals en woonde toen in Nichols Canyon, LA. Tegenwoordig is hij de baas van Danelectro en hij vond het de hoogste tijd worden voor een heruitgave van wat destijds de Liverpool Fuzz heette.

Gebruik

De interactie tussen de fuzz- en driveknop van dit pedaal maakt een grote verscheidenheid aan vervormde geluiden mogelijk. De driveknop gaat van een rauw randje tot een korrelige break-up. In combinatie met de fuzzregelaar geeft drive de dikke fuzzgeluiden een knisperend randje. Door de twee in verschillende verhoudingen met elkaar te mengen ontstaan talloze erg bruikbare en inspirerende geluiden. Pure fuzz krijg je met de fuzzknop vanaf 3 uur: vol, romig en met veel sustain.

EQ-opties zijn er genoeg; behalve een toonregelaar is er de mid cut-tuimelschakelaar die het midden uitdunt.

Conclusie

De bijna vergeten Nichols 1966 blijkt een veelzijdige bron van vervormde geluiden die goed reageert op je spel en ook mooi opschoont als je de volumeregelaar op je gitaar terugdraait. Het wachten waard. G

DANELECTRO NICHOLS 1966

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een prima en breed inzetbare fuzz met een eigen geluid, nu eens niet gebaseerd op de overbekende voorbeelden

INFO: DANELECTRO NICHOLS 1966 **RICHTPRIJS:** € 220,- **TYPE:** FUZZPEDAAL **WEBSITE:** MITANIS.DE

Ross Compressor

Een vergeten Amerikaans merk is terug dankzij JHS Pedals.

tekst **Trevor Curwen** foto **Phil Barker**

Ross pedalen waren eind jaren zeventig op de markt, maar zijn nooit zo bekend geworden als andere Amerikaanse merken uit die tijd als Electro-Harmonix, MXR en DOD. Ze spraken minder tot de verbeelding dan Boss, dat tegelijkertijd actief werd met effectpedalen. Ook waren ze minder origineel; Ross ontwikkelde pas een eigen look voor hun pedalen na juridische dreigementen van MXR. Begin jaren tachtig ging het merk ten onder. Pogingen van de kleinzoon van oprichter Bud Ross (bekend van de opvallende Kustom versterkers van toen, zoals gebruikt door o.a. Creedence Clearwater Revival) om het merk in 2019 nieuw leven in te blazen kwamen pas op stoom nadat Josh Scott van JHS zich ermee ging bemoeien. Vorig jaar verschenen vijf nieuwe Ross pedalen, waaronder deze compressor.

Gebruik

De oorspronkelijke Ross compressor heeft als enige iets van status bij verzamelaars en het circuit wordt ook door andere fabrikanten als basis gebruikt (zie bijvoorbeeld de Analog Man CompROSSor, al is dat in feite een MXR Dynacomp met enkele aanpassingen).

Meer compressie krijg je door aan de sustainknop te draaien en het volume wordt bepaald met de levelregelaar. Eenvoudiger kan niet. De Ross compressor klinkt erg goed, of je hem nu als clean boost gebruikt om subtiel het volume gelijk te trekken of voor spetterende compressorklanken. Een brightschakelaar aan de zijkant van het pedaal geeft je de mogelijkheid een donker klinkende versterker op te fleuren.

Conclusie

Vanwege zijn status uit het verleden en de prestaties van deze moderne heruitgave verwachten we de Ross compressor op flink wat pedalboards terug te zien. G

ROSS COMPRESSOR

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een prima compressor, vintage uiterlijk, eenvoudig te bedienen en met een historische reputatie

INFO: ROSS COMPRESSOR **RICHTPRIJS:** € 200,- **TYPE:** COMPRESSOR **WEBSITE:** W-DISTRIBUTION.DE

Sheeran Looper +

Het wachten

Is Eds signaturepedaal de droom van iedere eenmansband? tekst **Chris Bird**

Er is op dit moment geen beter boegbeeld voor loopers dan Ed Sheeran, die een groot deel van zijn liveshows speelt met niet meer dan zijn stem en een akoestische gitaar - allemaal, natuurlijk, via een speciaal voor hem gebouwd Chewie II looper-board. Ed heeft al een akoestische gitaar op zijn naam staan en zijn Sheeran By Lowden merk brengt nu al vijf jaar lang goede en betaalbare instrumenten op de markt. Het is dus best verrassend dat we vijf jaar op een looper met zijn naam erop hebben moeten wachten. De vraag is: was het het lange wachten waard?

Ook op straat

Op het eerste gezicht lijkt de Looper + (ontworpen in samenwerking met de multi-effectenexperts van Head-Rush) bedoelt voor professionals. Hij is gebouwd als een tank! Tenzij er als onderdeel van je show een stoomwals over het podium rijdt, kun je er rustig vanuit gaan dat dit pedaal met zijn gegoten aluminium behuizing na elk optreden onge-schonden uit de strijd zal komen. De draaiknop voor function/menu ziet er minder vertrouwenwekkend uit, al wordt die enigszins beschermd door zijn veilige positie achter het linkerpedaal.

De grootste uitdaging bij het ge-bruik van een looper is het opnemen met een correcte timing en je moet leren omgaan met het pedaal om vol vertrouwen tussen loops te wisselen. Geef ons daarom maar de forse pe-daalschakelaars van de Looper + in plaats van de veel gebruikte knop-voetschakelaars, waar je in het heetst van de strijd nog wel eens naast trapt. De Looper + doet het op dit terrein echt prima en dat is niet het enige wat ons bevalt. Zo kun je hem van stroom voorzien door middel van een 9-volt netadapter, maar doet hij het ook op een batterij - ideaal voor op straat.

Leuke functies

Er zijn drie ingangen, waaronder twee ¼-inch instrumentjacks en een gecombineerde xlr/¼-inch ingang voor een microfoon. Er is een usb-aansluiting voor software-updates en voor het uitwisselen van bestanden met je pc of Mac, en de Looper + kan ook als audio-interface gebruikt worden.

Je kunt maximaal 128 loops op-slaan in het interne geheugen en het ruim 4,5 cm metende fullcolour scherm is erg duidelijk zonder de gebruiker te overladen met infor-matie.

De draaiknop geeft onder andere toegang tot leuke functies als reverse en half-speed, en single, multi, sync en song modi door de knop in te drukken en te draaien naar de gewenste optie. Ook stel je hier de gewenste outputconfiguratie mee in (mono, stereo, gesplitst).

Met de volumeregelaars breng je zang en instrument met elkaar in balans en regel je natuurlijk het uitgaande volume. Leds helpen je daarbij.

Eén of twee keer trappen

Ben je tevreden met de basis-instellingen, dan bedien je de Looper + door eenvoudigweg de pedalen één of twee keer in te trappen of ingedrukt te houden, afhankelijk van de functie die je wilt selecteren.

De Looper + heeft twee onafhan-kelijke tracks (bijvoorbeeld couplet en refrein) in vier verschillende modi, waarbij je steeds overdubs kunt toevoegen. Als je eerdere dubs wilt verwijderen, heb je de grote broer van de Looper , de Looper X nodig. De mogelijkheden van deze Looper + zijn niet heel uitgebreid, maar dat zorgt er ook voor dat dit zo'n handzaam, eenvoudig te gebruiken apparaat is. Eén keer indrukken of ingedrukt houden van een pedaal geeft je toegang tot de het grootste deel van de play, record, undo en clear-all functies die je nodig hebt. En met twee keer drukken schakel je tussen de twee tracks.

Conclusie

Die eenvoud maakt de Looper + zo'n aantrekkelijk en handig pedaal. Een pedaal dat inspireert om op een organische manier nieuwe muziek te creëren - door letterlijk te spelen met je eigen ideeën. En zelfs als je nooit zelf een song zal schrijven of live zult uitvoeren, is het gewoon een leuk apparaat waar je veel plezier aan zult be-leven. Dus de moeite van het wachten waard? Zeker weten!

Rivalen

- Singular Sound Aeros Loop Studio
- Boss RC-500 Loop Station
- Electro-Harmonix 22500 Dual Stereo Looper

SHEERAN LOOPER +

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Eenvoudig en handzaam looperpedaal dat inspireert tot nieuwe muziek

waard

SHEERAN LOOPER +
RICHTPRIJS: € 349,-
TYPE: looper
REGELAARS: function/menu-draaiknop, instrument level, mic level, main output level, multifunctionele pedaalschakelaars
AANSLUITINGEN: microfooningang, 2x instrumentingang, 2x uitgang, connector voor externe voetschakelaar, midi in, usb, netadapter
VOEDING: 9V netadapter (inbegrepen)
SERIE-OPTIES: voor meer functies en pro audio is er de Looper X
WEBSITE: sheeranloopers.com

IK Multimedia Tonex One

De wereld aan

IK MULTIMEDIA TONEX ONE
RICHTPRIJS: € 199,-
LAND VAN HERKOMST: Italië
TYPE: modelingpedaal
AANSLUITINGEN: ingang, uitgang (trs), voeding, usb-c
REGELAARS: bass, mid, treble, volume (met alt respectievelijk gate, compressie, reverb, gain
SCHAKELAARS: alt
VOETSCHAKELAAR: A/B, bypass
AFMETINGEN: 5,3 x 4,8 x 9,4 cm (hxbxd)
GEWICHT: ong. 160 gram
VOEDING: 9 V/120 mA
A/D-D/A CONVERTER: 24-bit/192 kHz
BITDEPTH/SAMPLE-FREQUENTIE USB-UITGANG: 24-bit/44,1 kHz
MEEGELEVERDE SOFTWARE: Amplitube Tonex SE, Amplitube 5 SE
EXTRA MOGELIJKHEDEN: uitgang werkt ook als hoofdtelefoonaansluiting. Tonex One werkt ook als hoofdtelefoonversterker en audio-interface
REEKS: Tonex Pedal
DISTRIBUTIE: Pro Media Connect, Nieuw-Vennep, tel. 0252-629365
WEBSITE: promediaconnect.nl

Rivalen
- Mooer Preamp Live
- Strymon Iridium
- Hotone Ampero Mini

Vorig jaar introduceerde IK Multimedia eerst zijn Tonex software (waarmee je ook eigen versterkers en pedalen kan ‘modelen’) en vervolgens het Tonex Pedal waarmee je deze software op je pedalboard kan gebruiken. Wie had gedacht dat alle mogelijkheden nu in een minipedaal beschikbaar zouden zijn? tekst **Steven Faber**

Tonex is onderdeel van IK Multimedia’s Amplitube-familie en geeft je *captures* van versterkers en overdrivepedalen. Met het Tonex Capture kastje kan je de sound van je eigen gear vangen zoals dat ook kan met de Kemper en Fractal Axe-Fx. Binnen de Tonex software vind je captures van IK Multimedia zelf en kan je ze delen met andere gebruikers. Al deze features zijn nu beschikbaar in het Tonex One minipedaal.

Ontwerp

De Tonex One heeft hetzelfde formaat als andere minipedalen, maar we kennen nog geen ander pedaal van dit formaat met zoveel mogelijkheden. Als we met de aansluitingen beginnen: naast de 9-volt voedingsaansluiting en mono-ingang is er een uitgang die je dankzij de trs-jack ook stereo kunt gebruiken en tevens dienst doet als hoofdtelefoon-aansluiting. Een usb-c aansluiting zorgt voor de verbinding met de software, maar werkt ook als audio-interface en kan dienst doen als voeding.

je voeten

Er zijn regelaars voor bass, mid, treble en volume die met het alt-knopje (dit is gelijk de status-led) ingedrukt de gate, compressor, reverb en gain regelen. In het pedaal zitten twintig presets geladen. Je kan er twee selecteren waartussen je met de voetschakelaar kan wisselen (het pedaal staat dan altijd aan - handig als je 'm als versterker gebruikt) of je kiest er een die in stomp-modus werkt zodat je 'm aan- of uitzet. Dit laatste is heel geschikt als je de Tonex One gebruikt voor captures van overdrivepedalen.

Gebruik

Je kan de Tonex dus op veel manieren gebruiken. Live als versterkersimulatie (aangesloten op de front of house of een FRFR-kabinet) of overdrivepedaal (voor een versterkersimulatie of gewone versterker) en thuis om stil te oefenen met hoofdtelefoon of om direct aan te sluiten op je computer voor opnames. Daarbij is het met dit formaat en deze prijs geen gek idee om meerdere One's achter elkaar te gebruiken, of bijvoorbeeld parallel met verschillende versterkersimulaties.

Het pedaaltjes is op zich eenvoudig te bedienen, alleen de wat meer verborgen functies zijn lastiger tevoorschijn te toveren. Daarvoor kan je 'm het best aansluiten op de software.

Er is al veel geschreven en gesproken over de Tonex captures en we kunnen zeggen dat ze behoorlijk goed zijn en heel bruikbaar en dat is niet anders in de Tonex One. Het was heel prettig spelen met hoofdtelefoon op en ook als versterkersimulatie staat hij zijn mannetje. Het grote voordeel daarbij is dat je toegang hebt tot veel verschillende sounds en kan schakelen tussen twee versterkers. Een Eric Johnson-achtige set-up met een Fender voor cleane sounds en Marshall voor leads is een eitje met dit pedaal. Overigens reageren de versterkercaptures prima op pedalen die je ervoor zet. Let wel op dat je de input- en voorversterkergain goed instelt zodat je genoeg headroom hebt voor bijvoorbeeld een soloboost. De noisegate komt vooral van pas bij de high-gain captures (anders heb je al snel een ergerlijke *hiss*) en de compressor en reverb (in de software heb je de keus uit vijf verschillende types) zijn ook heel bruikbaar om een aangename sound in te stellen.

We hebben de One ook gebruikt als Tube Screamer voor een buizenversterker. Daarbij kwam het geselecteerde type aardig overeen met onze Maxon en dat nog zonder dat we gebruik hadden gemaakt van de deep editing-mogelijkheden in de software.

Conclusie

Met de mogelijkheden en kwaliteit die je krijgt is de Tonex One een koopje vergeleken met concurrerende pedalen. Daarbij is het heel fijn dat aan alle wensen van gitaristen is gedacht, zoals een hoofdtelefoonuitgang en snelle bedieningsmogelijkheden. We denken alleen dat als je er een aanschaft je snel zult upgraden naar de Tonex Max software. G

IK MULTIMEDIA TONEX ONE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een no-brainer voor elke elektrische gitarist

Zoom H6essential
Handy Recorder

32 bits of freedom

De nieuwe generatie Handy Recorders van Zoom werkt met 32-bit floattechnologie. Is dat belangrijk? Jazeker! tekst **Steven Faber**

Zoom Handy Recorders als de H6 hebben door de jaren heen een reputatie opgebouwd. Ik ken prima live-opnames die met zo'n klein apparaatje en een paar goede microfoons zijn gemaakt. Bij de nieuwe serie, waarvan de hier geteste H6essential de meeste mogelijkheden heeft, hoef je nooit meer inputlevels in te stellen en zal je nooit last hebben van clippende of te zacht opgenomen audio. En dat allemaal dankzij de 32-bit floattechnologie.

Techtalk

Als je een analoog signaal omzet naar digitale data, heb je te maken met bitrate en bitdepth. De rate slaat op hoeveel samples per seconde worden opgeslagen. Dit kan je vergelijken met het aantal pixels van een camera. Hoe meer pixels, hoe scherper en natuurlijker het beeld. Bitdepth slaat op het dynamisch bereik, dus hoe groot het verschil kan zijn tussen het zachtste en luidste geluid. Ga je over die grens heen, dan krijg je digitale clipping - een heel lelijke vorm van oversturing. Standaardwaardes van bitdepth zijn 16 en 24. Bij 16-bit audio is het dynamisch bereik 96,3 dB, terwijl 24-bit audio tot 144,5 dB kan. 32-bit float werkt met een andere manier van digitalisering waardoor je een dynamisch bereik krijgt van 1528 dB. Dat is luider dan welk geluid dan ook op aarde!

Ontwerp

Gevolg hiervan is dat de H6-essential geen regelaars heeft om de gain in te stellen, zoals zijn voorganger nog wel had. Hij heeft het formaat van een grote smartphone, maar is natuurlijk wel dikker. Aan de

Rivalen
- Tascam Portacapture X8 handheld PCM recorder
- Zoom H4essential

achterkant kan je de capsule plaatsen (standaard wordt een capsule met dubbele microfoon in stereo-opstelling meegeleverd) en aan de zijkanten vind je de vier extra xlr/trs-ingangen (twee per kant). De interne preamps hebben dezelfde specificaties als die van de H6 en die zitten net onder de huidige standaard voor professionele audio-opnames. Dat kan iets zijn om rekening mee te houden. De bedieningsknopjes zijn allemaal van rubber zodat je tijdens opnemen geen klik in de opname hoort als je een knop indrukt. Een 2-inch kleurenscherm geeft je een weergave van de opname (in real time tijdens opnemen) naast alle menu's waar je doorheen kan scrollen met een selectiewieltje en enterknop aan de rechterkant. Links vinden we nog de usb-c-aansluiting (voor voeding, data-overdracht en voor als je de H6essential gebruikt als audio-interface), een hoofdtelefoonaansluiting met eigen volumeregelaar en een line-out. Voor het terugluisteren van opnames is er ook een ingebouwd luidsprekertje. Aan de onderkant kan je vier AA-batterijen plaatsen en aan de rechterkant een microSD-kaart voor opslag. Ten slotte is er aan de voorkant nog de mogelijkheid om de BTA-1 te plaatsen. Dit ziet eruit als een kleine usb-stick en geeft de H6essential bluetooth waardoor je 'm op afstand kan bedienen met de bijbehorende app.

Gebruik

In de testperiode heb ik de H6essential gebruikt voor het maken van stereo-opnames van repetities en optredens, en opnames met meerdere sporen. Meestal gebruikte ik hiervoor bluetooth, zodat je de H6essential op een goede plek kan neerzetten en vanaf jouw plek in de repetitieruimte of vanaf het podium kan aanzetten. De bluetoothverbinding werkt goed; je ziet op het scherm van je telefoon hetzelfde als op het scherm van het apparaat. Om opnames te maken selecteer je welke kanalen je opneemt met de drukknopjes bij de ingangen en microfooncapsule en vervolgens is het starten en stoppen. Zo eenvoudig is het. Als je de audio laadt in een daw kan het zijn dat een spoor te hard of te zacht is, dus dat is het moment om de audio te normaliseren. Uiteindelijk stel je dus wel het volume af, maar pas na het maken van de opnames.

De opnames zelf zijn prima en ook de stereocapsule registreert helder en duidelijk wat er in een ruimte gebeurt. Niet alleen is het heel fijn dat je nooit bang hoeft te zijn voor te zachte of overstuurde opnames, maar door de 32-bit floattechniek is ook compressie van de audio niet nodig, zoals een telefoon doet als je opnames maakt. En dat geeft je audiotracks die later heel goed te gebruiken zijn voor demo's of livevideo's.

Conclusie

Zoom is niet de eerste die handheld recorders uitrust met 32-bit floattechnologie, maar het is voor muzikanten heel fijn en bruikbaar dat de H-serie - die bekend staat om zijn goede prijs-kwaliteit-verhouding - daar nu mee werkt. Het neemt je zorgen uit handen en maakt het proces van opnemen heel simpel bij een goede audiokwaliteit. Eenvoudiger wordt het niet. G

ZOOM H6ESSENTIAL

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Uitermate geschikt voor iedere muzikant die weleens opnames van repetities of optredens maakt

ZOOM H6ESSENTIAL

RICHTPRIJS: € 329,-
LAND VAN HERKOMST: China
TYPE: draagbare audio-recorder
KANALEN: 6
AANSLUITINGEN: capsule (standaard stereo microfoons), 4 x xlr/trs-ingang (48V fantoomvoeding), hoofdtelefoon, line-out en usb-c (data transfer, audio-interface en voeding)
AFMETINGEN: 4,3 x 7,8 × 16 cm (hxbxd)
GEWICHT: 381 gram (inclusief batterijen)
REGELAARS: hoofdtelefoonvolume
VOEDING: 4 AA-baterijen, usb-c of Zoom AD-17 netadapter (niet meegeleverd)
OPNAMES: wav, 44,1/48/96 kHz, 32-bit float mono/stereo
EXTRA MOGELIJKHEDEN: H6essential kan ook dienst doen als usb-audio-interface en er zijn ook capsules verkrijgbaar met shotgun-microfoon en twee extra xlr/trs-aansluitingen
OPTIES: bediening op afstand via app als je de Zoom BTA-1 (€ 39,-) installeert
REEKS: ook verkrijgbaar zijn de H1essential en H4essential
DISTRIBUTIE: Sound Service, Berlijn (D), tel. +49 (0)30 707 130-0
WEBSITE: sound-service.eu

In zijn toch al zo drukke schema heeft Slash ook nog tijd gevonden voor een nieuw project. ‘Orgy Of The Damned’ is een bluescoveralbum waarop de gitarist samenwerkt met verschillende gastzangers. Tijdens een vrije dag op de tour met de Conspirators vertelt hij ons meer over het album.

tekst **Kevin Pasman**

Het bluesfeest

De wortels van ‘Orgy Of The Damned’ gaan terug naar midden jaren negentig, toen Slash net Guns N’ Roses verlaten had en met wat muzikale vrienden onder de naam Slash’s Blues Ball zo’n twee jaar optrad met bluescovers. Bassist Johnny Griparic en toetsenist Teddy Andreadis van Blues Ball zijn ook op ‘Orgy Of The Damned’ te horen, aangevuld met drummer Michael Jerome en gitarist Tash Neal.

Gene Kirkland

“We hebben een paar nummers van die oude setlists geselecteerd”, aldus Slash. “Verder waren er wat nummers die we destijds niet gespeeld hebben, maar die ik wel heel graag wilde coveren. Dat zijn we gaan jammen en terwijl we daarmee bezig waren, begon ik na te denken over wie goed zou klinken op welk nummer.

“Het enige nummer dat anders ging was het nummer waar Iggy Pop op zingt. Mijn bassist vertelde me dat Iggy altijd al een bluesalbum had willen opnemen. Toen ik dat hoorde, belde ik Iggy. Hij zei dat het er nog nooit van gekomen was. Ik vroeg hem welk nummer hij zou willen doen en zonder ook maar een seconde na te denken zei hij: *Awful Dream* van Lightnin’ Hopkins.

“We spraken af in mijn studio in LA, gingen allebei op een kruk zitten en namen het nummer een paar keer op. Dat was anders dan alle andere nummers op het album, waarbij ik de nummers al had en daarna koos wie erop ging zingen.”

Sommige van de gastzangers waar Slash mee werkt op ‘Orgy Of The Damned’ zijn zelf ook verdienstelijke gitaristen. “Met Gary Clark Jr. hebben we alles volledig live in de studio gedaan”, licht Slash toe. “Hij werd gewoon onderdeel van de band voor *Crossroads*. Billy Gibbons heeft zijn gitaar achteraf in zijn eentje opgenomen in Palm Springs. We moesten noodgedwongen veel zangers opnemen nadat het album verder af was. Zang opnemen is best lastig als je met verschillende gastzangers werkt; je bent overgeleverd aan hun schema’s.”

Repeteren

Toen wij voor het laatst met Slash spraken (zie Gitarist 372, februari 2022), stonden we uitgebreid stil bij het feit dat ‘4’, zijn vierde album met Myles Kennedy & The Conspirators, volledig live in de studio was opgenomen; een lang gekoesterde droom. “Bij ‘Orgy Of The Damned’ is het min of meer hetzelfde gegaan”, legt hij uit. “Met als enige grote verschil dat de versterkers ook bij ons in de ruimte stonden toen we ‘4’ opnamen. Dit album hebben we met koptelefoons opgenomen, maar wel met zijn allen tegelijk live in de studio.

“Een week voor we de studio in gingen hebben we alle nummers gerepeteerd. Toen hebben we alle arrangementen uitgewerkt. Soms ging dat best een verrassende kant op. Toen we *Stormy Monday*, waar Beth Hart op zingt, aanvankelijk speelden, deden we dat min of meer zoals Etta James dat nummer deed. Toen ik er met Beth over sprak, zei ze: wat als we het in mineur spelen? Dat vond ik een heel cool idee. Dat zijn we gaan repeteren en vervolgens kwamen we met het idee om een coda aan

van Slash

het einde te doen waar het nummer terug naar majeur gaat.
“Een dag nadat we dat in elkaar gezet hadden, gingen we de studio in. We waren het nummer aan het repeteren toen Beth binnenkwam en mee begon te zingen. Dat is de enige take die we van dat nummer gedaan hebben, want ze gooide echt heel haar hart en ziel erin. Als band voelden we onze weg een beetje erdoorheen, maar de zang was zó goed dat we het gewoon hebben gelaten zoals het was.”

Old school

“Er staan een paar gitaren op het album. De meest onverwachte zijn waarschijnlijk de oude Telecaster uit de jaren vijftig waarmee ik *Living For The City* heb ingespeeld en de Strat die ik op *Oh Well* gebruik. Sinds mijn Velvet Revolver-dagen heb ik al geen Strat meer op het podium gebruikt. Mijn go-to gitaar voor het grootste deel van dit album was mijn oude Gibson ES-335 uit 1963.

“Maar je hoort nog wel meer: op *Crossroads* een Les Paul uit 1958, een Les Paul uit 1959 op *Key To The Highway*, een Goldtop uit de jaren vijftig op *Papa Was A Rolling Stone* en op *Born Under A Bad Sign* een replica van een Gibson Explorer uit 1958 die gebouwd is door Leo Scala, een geweldige gitaarbouwer die veel met Gibson werkt. Voor *Metal Chestnut*, het instrumentale

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | Interface voor muzikanten en producers | de INZET uitgeverij

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

nummer aan het einde, heb ik die Les Paul uit 1959 weer gebruikt.
"Heb je wel eens van het bedrijf Fraulini gehoord? Ze maken geweldige handgebouwde old school parlorgitaren in de stijl van de jaren twintig van de vorige eeuw. En baritongitaren met een geweldige sound. Het doet me denken aan die Hendrix-video waar hij op een kruk akoestisch zit te spelen. Dat is wat ik gebruikt heb voor *Awful Dream*. *Oh Well* is een Martin die ik in de studio had liggen."

Context

"Omdat ik wist wat voor soort album we maakten, voelde ik niet de aandrang om grote Marshall stacks en dat soort dingen mee te nemen. Tijdens de preproductie heb ik voornamelijk combo's gebruikt. Wat Fender Deluxes, een oude Fender Twin, een Dumble die hij vlak voor zijn overlijden voor me gemaakt heeft, een 50-watt Marshall... Allemaal coole, oude combo's.

"Een van de combo's die ik had was een Magnatone M-80 die ik jaren geleden van Billy Gibbons gekregen heb. Die had ik nog nooit gebruikt. Zo gaat dat wel eens: je krijg een versterker of een pedaal, je zegt bedankt en dan berg je hem ergens op en hoor je hem nooit. Maar omdat ik dacht dat ik hem in deze context misschien wel kon gebruiken, heb ik hem tevoorschijn gehaald. Uiteindelijk was dat de enige versterker die op alles goed klonk.

"Die heb ik voor het hele album gebruikt. Het ging zelfs zover dat ik een top- en kabinetversie van dezelfde versterker heb gebruikt voor de daaropvolgende Guns N' Roses-tour. En dat mondde weer uit in dat ik met Magnatone de versterker heb ontworpen die ik nu voor alles gebruik: een 100-watt versie van diezelfde versterker."

Sprong

Naast veel bluesklassiekers staan er met *Papa Was A Rolling Stone* en Stevie Wonders *Living For The City* ook twee soulnummers op 'Orgy Of The Damned'. Opvallende keuzes, want de originele versie van *Papa Was A Rolling Stone* bevat vrij weinig gitaar en die van *Living For The City* zelfs geen.

"*Papa Was A Rolling Stone* was een nummer dat ik in de jaren negentig al eens gejamd had met Johnny Griparic in Slash's Snakepit", aldus Slash. "Daardoor hadden we min of meer ons eigen arrangement ontwikkeld. Want ja, het origineel is een baslijn, een *wakka-wakka*-ding en zang. We moesten onze eigen manier vinden om dat nummer te spelen. Tash en ik hebben wat gitaarpartijen bedacht en het instrumentale arrangement in elkaar gezet. Dat hebben we vervolgens aan Demi Lovato voorgeschoteld.

"*Living For The City* was de grootste sprong. Dat nummer wilde ik graag doen omdat het mijn favoriete nummer van 'Innervisions' was toen dat album uitkwam, toen ik acht of negen jaar oud was. Met Blues Ball deden we *Superstition*, maar dat nummer zag ik ons niet opnemen. Dat is al zó vaak gedaan en alles waar ik op zou kunnen komen zou een slap aftreksel zijn. Maar ik wilde nog wel iets van Stevie doen. Tash is een geweldige zanger, dus ik vroeg hem of hij *Living For The City* zou willen doen. We hebben samen aan het arrangement gewerkt."

Reden

Ondanks zijn drukke tourschema en het feit dat hij in het najaar weer een nieuw Conspirators-album gaat opnemen is Slash zeer gemotiveerd om met zijn bluescovers op tour te gaan: "Ik kan echt geen album maken zonder ervoor te touren. Dat is eigenlijk de enige reden waarom ik albums maak. We zijn bezig met een bluesfestival (*S.E.R.P.E.N.T. Festival*) in juli en augustus dit jaar.

"We hebben een paar fantastische andere artiesten erbij: Eric Gales, Warren Haynes, Samantha Fish, Christone 'Kingfish' Ingram, Keb' Mo'... Daarmee touren we door de VS. Als het goed gaat, wil ik proberen ieder jaar zoiets te doen en het naar Europa te brengen." G

'Orgy Of The Damned' is 17 mei uitgekomen op Gibson Records.

Gene Kirkland

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Slash feat. Brian Johnson – "Killing Floor" (Official Music Video)
SPOTIFY Album 'Orgy Of The Damned'

GITARIST.NL

Joe Walsh

'Al mijn gitaarhelden

De laatste shows van de The Long Goodbye-tour van de Eagles vinden plaats in de Gelredome in Arnhem, op 13 en 15 juni. Natuurlijk met levende legende Joe Walsh. We spraken hem voorafgaand aan het Eagles-concert in Chicago. tekst **Jean-Paul Heck**

Joe Walsh (76) te spreken krijgen is geen kinnesinne. Toch lukte het ons om hem onlangs te spreken in zijn kleedkamer in Chicago; de man die beroemd is vanwege zijn eigen bands de James Gang en Barnstorm en een legende werd in de Eagles, alleen al vanwege het beroemde gitaarduet uit 1976 op *Hotel California* en zijn legendarische riff op *Life In The Fast Lane*.

Halters

De afscheidstour gaat dit voorjaar eerst langs een serie enorme Amerikaanse venues. De grootste overdekte arena in de VS staat in Chicago en het is de plek waar basketbalgrootheid Michael Jordan met de Chicago Bulls zijn successen vierde. Het United Center is ook de plek waar Walsh zich backstage klaarmaakt voor de Eagles-show. Bij binnenkomst in zijn kleedkamer ligt hij onder een paar halters. Tourmanager Larry Solters schrikt een beetje als hij met het Nederlandse bezoek binnen stapt. Walsh wuift het weg en roept: “Een oude man zoals ik moet fit blijven.” Walsh zit in een enorme kleedkamer waar normaliter de Chicago Bulls zich bij thuiswedstrijden omkleden. Recht tegenover hem zit drummer en zanger Don Henley.

Joe Walsh staat te boek als een van de grootste mafkezen in de historie van de popmuziek. Legendarisch zijn de verhalen over zijn acties met elektrische kettingzagen in hotels en volstrekt

Neil Lupin/WENN

idioot gedrag in de band. Hij liet zich zelfs ooit verkiesbaar stellen voor het presidentschap van Amerika. Maar verstand komt met de jaren. Walsh ziet er goed uit. Zijn blonde haren, die karakteristieke kop en die grote grijns, het is er nog allemaal. “Hey Jean-Paul, welcome in my dressing room!”

Hey Joe, hoe gaat het met je?

”Eigenlijk heel goed. Mijn rol binnen de Eagles komt langzaam ten einde, maar we zijn nog niet helemaal klaar. We hebben op dit moment een geweldige band. Gewoon elke avond naast Vince Gill op het podium staan is een enorm genot. Kijk, Glenn Frey is onvervangbaar. Toen hij overleed dacht ik dat ‘t het einde van de wereld was. Maar Vince brengt weer hele andere dingen op het podium. Ik leer elke dag van hem. Hij is in mijn ogen de beste country-gitarist ter wereld en op zijn beurt leert hij weer dingen van mij.”

De Eagles zijn nog altijd een grootmacht in de muziekwereld van vandaag.

„Ik geloof echt dat wij, hoe klein ook, een bijdrage kunnen leveren aan de eenheid van Amerika. Kijk, ik leef in een land waarin de mensen het werkelijk over niets met elkaar eens zijn. Ik heb ooit geprobeerd om daar op een grappige manier wat aan te doen (*Walsh liet tijdens een tournee in 1980 weten dat hij zich verkiesbaar zou stellen voor het presidentschap - JPH*).”

Ik merk aan alles dat je veel plezier in het spelen hebt. Er zit nauwelijks sleet op.

“Het is zo mooi om met de Eagles voor zoveel verschillende generaties te kunnen spelen. Zij horen ook de songs die ik als twintiger componeerde en speelde. Dat blijft voor mij toch het mooiste moment in de show. Als gitarist heb ik mijzelf altijd ontwikkeld en elke avond probeer ik weer iets anders uit. Toen ik met de James Gang begon was er niet echt een blauwdruk voor een gitarist zoals ik. Natuurlijk had je een aantal grootheden in Amerika zoals Jimi Hendrix maar de echte gitaarhelden kwamen toch uit Engeland. Die waren onbereikbaar voor mij, maar ik probeerde het spel van mensen zoals Peter Green, Jeff Beck en Jimmy Page te integreren in de stijl die ik me vanaf mijn jonge jaren eigen had gemaakt.”

Joe Walsh in 1970

Onder invloed

Je heb een behoorlijk drankverleden. Toch is het jou gelukt om uiteindelijk af te kicken.

“Dat heb ik te danken aan mijn vrouw Marjorie (*Bach*) en heel haar familie. De zus van Marjorie is getrouwd met Ringo Starr en hij heeft mij ook enorm geholpen. De zussen zijn heel close met elkaar en Ringo had al vaker tegen mij gezegd dat ‘de Bachjes’ ook zijn redding waren geweest. Tot dat moment heb ik jarenlang in een isolement geleefd. Ik miste levensvreugde en het spelen met de Eagles was mijn enige doel. Het is overigens ook Marjorie die mij uiteindelijk op het pad van Jeff Lynne heeft gezet.”

Vertel eens wanneer je voor het eerst besloot om nuchter te worden?

“Dat was in 1994. De Eagles kwamen bij elkaar en Glenn Frey was heel eerlijk tegen mij. ‘Joe, we hebben je er graag bij, maar zolang je drinkt nemen we jou niet mee op tournee.’ Dat was de eerste keer dat er binnen de Eagles openlijk over mijn verslaving werd gesproken. Dat is ook wel logisch want in de jaren zeventig en tachtig stonden wij allemaal onder invloed op het podium en mocht er niet over drank en drugs in het openbaar gesproken worden.”

Als ik het allemaal zo hoor is het eigenlijk goed dat de Eagles in 1994 weer bij elkaar kwamen.

“Het is heel simpel. De comeback van de Eagles is mijn redding geweest en daar moet ik Glenn Frey voor bedanken. Hij was de grootste ervaringsdeskundige binnen de band en hij heeft mij er in het begin doorheen gesleept. Glenn en ik waren binnen de Eagles heel close. Glenn kon keihard zijn, maar hij had het wel altijd bij het rechte eind.”

‘Samen uit Engeland’

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Eagles - Hotel California (Live 1977) (Official Video) [HD]
VIDEO Joe Walsh - Guitar Solo In Concert “50 Years Of The Fender Stratocaster”
VIDEO Joe Walsh “Funk #49” Guitar Center Sessions on DIRECTV
ARTIKEL Transcriptie Hotel California: 8 pagina’s in Gitarist 250, januari 2012
ARCHIEF Interview in Gitarist, december 2001
PODCAST Eagles – Hotel California 45th Anniversary interviews

GITARIST.NL

Teun Putker

‘Als je iets prob ben je het per

Clubtours, flinke festivals, optredens in Engeland, support-act van Noel Gallagher: de eigenzinnige indierockband Queen’s Pleasure heeft de wind in de zeilen. We spraken gitarist Teun Putker over de creatieve reis van de band. tekst **Chris Dekker**

“Op mijn veertiende kreeg ik een abonnement op Gitarist en nu sta ik er zelf in”, lacht de 23-jarige Putker, buiten in de voorjaarszon met een mok koffie. Toen Teun als negenjarige muziekles wilde, drukte zijn vader hem een bas die hij had liggen, in de handen. Twee jaar later kwam de omslag toen Teun, “heel cliché”, *Purple Haze* van Hendrix hoorde. “Ik zat alleen maar op gitaar lickjes mee te spelen met zo’n oefen-cd voor bas.

“Ik speelde lang gitaar en bas. Na lokale bandjes kwam ik op de Dutch School Of Populair Music in Amsterdam en daar deed ik beide - verschrikkelijk qua sjouwwerk. Uiteindelijk koos ik voor gitaar, maar ik zie mezelf nog steeds niet echt als gitarist, maar als bassist die gitaar speelt. Dat oncomfortabele houdt het spannend! Tot redelijk recent wilde ik mezelf onwijs bewijzen door snel en ingewikkeld te spelen, maar dat is nu wel weg.”

Op de DSOPM voelde Teun zich thuis, maar ook de fundering van Queen’s Pleasure werd er gelegd. “Hier was ruimte voor creativiteit. Het ging meer om liedjes schrijven en optreden dan het hele technische. Zelfontplooiing en creativiteit waren mijn doelen en daarom ben ik in Amsterdam met het conservatorium verder gegaan. Op de DSOPM was ik met drummer Sal (*Rubinstein*) in een bandje geplaatst. We deden een psychedelisch nummer van Tame Impala en deze veertienjarige snotneus zette zijn

eert te zijn, definitie niet'

versterker absoluut te hard en deed er een bluesrocksolo over. De band dacht: gast, wat doe je?, maar Sal dacht: ja, die guy moet ik hebben! Hij stuurde een berichtje. We wilden een duo starten, maar misten de bas en ik bleek niet zo goed te kunnen zingen. Via een advertentie kwamen we op bassist Jelmer van Os en hij kende zanger Jurre Otto weer."

Mede door het behoorlijk Britse accent van Jurre werd de band in diverse hokjes geduwd, maar inmiddels heeft de band een eigen sound gevonden. "Als je iets probeert te zijn, ben je het per definitie niet", aldus Teun. "Je moet je nooit onderscheiden om je te onderscheiden, maar om wie je bent."

Broederschap

Gitarist schreef eerder dit jaar: "De garagerock heeft sinds kort nadrukkelijke invloeden uit de meest duistere hoek van de postpunk, waardoor hun set spannend, onvoorspelbaar en buitengewoon explosief is. Teun kan meer uitpakken met effecten, wat hij zeer intuïtief doet. Zo is Queen's Pleasure van een vermakelijke britrockgroep uitgegroeid tot een band met een eigen smoel. Een ontwikkeling die alle lof verdient."

Teun: "Noem ons indierock en laat ons dan onszelf zijn, in plaats van dat je vier misschien vergelijkbare bands noemt. We zijn qua genre denk ik wel meer naar postpunk gegaan. Ik hou van popsongs, een fascinerend concept; dat diepten we lang uit, maar de drang om een 3FM-band te worden is er niet meer zo. Wat er uitkomt is puur en intuïtief. Het is de muziek die we willen maken en onze invloeden hebben weinig gemeenschappelijke delers. Maar we zijn een broederschap, het is voor ons allemaal een passie en we graven diep. Sommigen vinden ons live zelfs te intens en too much! Bij ons moet iedere noot staan. We hadden altijd de neiging om dingen ingewikkelder, grootser of technisch gaver te maken dan nodig is en dat is er nu af. Als Sal een drumbeat instart zeggen we soms: dat is goed maar dan vier keer zo simpel."

Voor het nieuwe album wordt nog druk geschreven en gedemood en een releasedatum ligt nog vrij ver weg. "De timing is onhandig, ik hoef in dit interview niks te promoten, haha!" Over onze vraag of we ooit terugkijken op het komende album als het eerste échte Queen's Pleasure-album, denkt hij even na. "Het is in ieder geval de eerste waarbij we niet zo godvergeten ons best doen om onszelf te bewijzen."

Tot slot: pakt Teun de bas nog wel eens? "Ik ben nu ook bassist in een schoolband van mijn broertje. De macht die je als bassist hebt is heerlijk. Je bent zo'n sfeerbepaler, met hangen en grooven."

showcase.fm/queenspleasure

Gear

"Gear moet vooral functioneel zijn; het is prettig als het werkt en gek genoeg moet het er goed uitzien. Ik heb een duidelijk geluid in mijn hoofd en ik doe er alles aan om daar in de buurt te komen." Qua versterking gebruikt hij een moderne Vox AC30 en een Fender Supersonic 22.

Ondanks het belang van functionaliteit heeft Teun niet alleen betrouwbaar modern spul. "Ik heb een Japanse jarentachtig Strat, een Kauffmann Tele die viezer klinkt dan een Tele en een SG Special met P-90's uit '69 die zeer brutaal klinkt. Ik voel dat oude wel. Het klinkt stommig, maar een gitaar van bijna zestig jaar oud weet dat ie geen boom meer is. Hij kent zijn plek en functie.

"Het is beschamend, maar ik koop vooral pedalen met meer functies want dat is makkelijk, haha! Ik heb net een Hudson Dual Broadcast gekocht omdat ie fuzz én overdrive heeft. De Earthquaker Devices Hoof Reaper heeft twee fuzzen en een octaver en die gebruik ik bij bijna elke solo. Iedereen maakt me belachelijk dat ik een wahpedaal heb, maar dat komt nog uit mijn Frusciante-fase. Verder heb ik een EHX Deluxe Memory Boy die gemod is: ik kan alle subdivisies van de delay via de voetschakelaar aanzetten. Dan nog een Holy Grail Reverb en een Univibe-kloon."

Vervolgens realiseert Teun zich iets. Hij heeft net verteld dat hij veel jazz, elektronica, ambient en noise luistert en dat Hendrix nooit meer aanstaat: "Shit, octafuzz, Univibe en wah: dat is wel erg Hendrix, hè?"

Maak je gitaar geschikt voor slide

Slippin’ & slidin’

Steeds meer gitaristen kiezen voor de slide. Maar hoe stel je je elektrische gitaar daar perfect voor af? tekst **Dave Burrluck**

Als we afgaan op het aantal e-mails dat we over slide-gitaar ontvangen, is er nu meer belangstelling voor deze stijl van spelen dan ooit. Veel gitaristen willen weten hoe ze hun elektrische gitaar moeten afstellen voor slide. Goede vraag en het is al even geleden dat we daar aandacht aan hebben besteed. Deze maand lees je daar dus alles over.

Het eerste wat je moet weten is dat er geen harde regels zijn voor slide-gitaarset-ups. Toch zijn er wel degelijk zaken waar je rekening mee moet houden. Bijvoorbeeld dat er verschillende manieren zijn om een slide in combinatie met een elektrische gitaar te gebruiken en dat jouw keuze van invloed is op de perfecte set-up.

Zo is een lapsteel uitsluitend bedoeld om slide op te spelen; hij heeft niet eens frets! Hetzelfde effect kun je bereiken door de topkam en brug op een gewone gitaar een stuk hoger te zetten.

Aan de andere kant kunnen gitaristen met een lichte *touch* en een goede techniek best uit de voeten met een gitaar met een conventionele afstelling van topkam en brug, eventueel met een dikkere set snaren. De meest voorkomende situatie zit echter tussen beide in.

De brug van een lapsteel is niet gewelfd en verhoogt, net als de topkam, de snaren ver boven de toets

Velen van ons spelen slide in standaard stemming, misschien alleen voor een solo, en keren daarna terug naar slideloos spel. Anderen kiezen misschien voor een open stemming, maar willen, naast de slide voor licks en solo’s, ook snaren op de ‘normale’ manier indrukken. Het is interessant om je af te vragen of je vergeleken met de standaard stemming snaren hoger of lager wilt laten klinken. Bij bijvoorbeeld open E (favoriet van velen, waaronder Derek Trucks) is sprake van een verhoogde stemming (van laag naar hoog: E B E G♯ B E) wat voor meer spanning op de hals zorgt en misschien een iets vergrote curve van de hals. Aan de andere kant zijn open D (van laag naar hoog: D A D F♯ A D) en open G (van laag naar hoog: D G D G B D) verlaagde stemmingen; ze zorgen voor iets minder snaarspanning vergeleken met standaard stemming en dus voor minder spanning op de hals.

Mensuur is ook een factor, zeker waar het snaarspanning betreft. Ik ken veel gitaristen die voor de langere Fender-mensuur de voorkeur geven aan een set 009 snaren en bij de kortere Gibson-mensuur 010’s kiezen. Wil je, met dezelfde snaarhoogte, clean slide kunnen spelen, dan raad ik je aan 10’s te kiezen voor op een Fender en 11’s voor op een Gibson.

Spanning doet ertoe

Waarom is snaarspanning zo belangrijk? Omdat het erom gaat dat de slide de snaren niet tegen de frets aandrukt.

Deze Chris George Custom met Fender-mensuur en gestemd in open G met 011's is al vele jaren mijn elektrische slidegitaar

Met een standaard of verhoogde stemming en een Fender-mensuur lukt dat met een 010-set en een standaard afstelling best, maar op een Gibson wordt het lastig.

Binnen die parameters is nog volop variatie te vinden, maar veel is afhankelijk van de gitarist in kwestie. Laten we beginnen met standaard stemming. Neem een Tele-achtige gitaar met een Fender-mensuur, een setje 010 snaren en doorsnee snaarhoogte van 1,6 mm bij de hoge snaren en iets meer bij de lage. Lukt het je je slidelicks clean te spelen? Dat vereist een lichte en precieze speelstijl, maar het is te doen, zeker op de slide-vriendelijke D-, G- en B-snaar; de dunne E is lastiger onder controle te houden. Zonder je gitaar te verpesten voor spelen zonder slide, kun je ervoor kiezen de hoge snaren iets hoger af te stellen, of voor je B- en E-snaar een maatje dikker te gaan.

Ga je met dezelfde gitaar richting een verlaagde open G-stemming, dan zou ik zeker een set dikkere snaren kiezen. Dat is genoeg om je comfortabel te voelen met je slide, terwijl je ook gewoon nog je Keith Richards-momenten kunt beleven.

Probeer nu eens hetzelfde met een instrument met de kortere Gibson-mensuur. Persoonlijk lukt me dat alleen met enige moeite, in standaard stemming, en is vooral de hoge E (die wordt verlaagd naar D) een uitdaging. De ervaring leert dat zodra de adrenaline van een optreden zijn werk gaat doen, ik harder aan ga slaan en dus in de knoei kom, tenzij ik goed voorbereid ben. De oplossing: toch een dikkere set of de snaren omhoog. Toevallig weet ik dat Derek Trucks de voorkeur geeft aan de volgende snaardiktes: (van hoog naar laag) 0.011, 0.014, 0.017, 0.026, 0.036 en 0.046. Dat komt neer op een reguliere set 0.010 t/m 0.046, maar dan met de dunste twee snaren van een set 11's.

Als je pas begonnen bent met slidespelen, ben je waarschijnlijk beter af met een hogere snaaractie, in elk geval tot je gewend bent geraakt aan het op zich vreemde idee dat je een van je vingers in een metalen buis steekt en daarmee gitaar probeert te spelen. Nogmaals, slidespelen vraagt iets anders van je gitaar dan standaard techniek.

We hebben het gehad over het hoger afstellen van je brug om zonder bijgeluiden slidegitaar te spelen, maar

De brug van de Chris George Custom is wel gewelfd om hem ook als een normale gitaar te kunnen bespelen

» hoe zit het met de topkam?
We weten dat de snaren op een lapsteel bij de topkam een heel stuk boven de toets zweven en veel gitaristen kiezen ervoor de topkam te verhogen op een conventionele gitaar die voor slide bedoeld is. Als je genoeg gitaren hebt om er op eentje uitsluitend slide te spelen, dan kun je een inzetstuk onder de topkam plaatsen (zoals veel akoestische gitaristen doen). Voor minder extreme resultaten kun je een nieuwe topkam (laten) maken. Persoonlijk ben ik niet voor een (te) hoge topkam omdat het spelen met reguliere techniek op die gitaar dan wel erg op werk begint te lijken, zeker als je daar ook nog dikkere snaren op gezet hebt.

Slides kunnen van glas, metaal of andere materialen gemaakt zijn

Slide-selectie

Behalve het veranderen van je set-up is ook het vinden van de juiste slide een belangrijke factor in succesvol slidespelen. Tegenwoordig hoef je zelf niet meer een slide te fabriceren uit de hals van een wijnfles; er zijn er genoeg te koop, in alle soorten, maten en prijsklassen.

Laten we beginnen met het formaat en dat hangt weer samen met de dikte van je vinger en je speelpositie, zeker als je staand speelt. Ik gebruik het liefst normaal bemeten slides van ongeveer 62 mm lang en met een interne diameter van 18 tot 20 mm. Het lijkt logisch te zeggen dat hoe dikker en zwaarder een slide is, hoe beter, maar daar zijn de meningen over verdeeld. Een lichte slide laat zich eenvoudiger hanteren; niet onbelangrijk, zeker als je snelle licks wilt gaan spelen met een beetje vervorming in je geluid. Een ervaren slidegitarist heeft thuis waarschijnlijk een hele verzameling, met verschillende afmetingen en in verschillende gewichtsklassen. Persoonlijk vind ik formaat en gewicht belangrijker dan het gebruikte materiaal (meestal glas of pyrex, keramiek, messing of verchroomd of roestvrij staal). Welk materiaal is het beste? En klinkt elk materiaal weer anders? Volgens de fabrikanten wel en dat is de reden dat ze zich uitputten in bloemrijke beschrijvingen van de sound die ze je beloven. Weet wel dat het materiaal van je slide serieus wordt afgedempt omdat jij je vinger erin gestoken hebt. Trouwens, vergeet niet dat je vingers aardig bezweet kunnen raken, zeker als je live speelt, waardoor je controle over de slide minder wordt. In het ergste geval glijdt hij zelfs van je vinger - behoorlijk gênant, zo middenin je solo! Keramische slides zijn poreus omdat de binnenkant doorgaans niet geglazuurd is en dat helpt bij zweterige handen. Glazen, pyrex of keramische slides kunnen breken als je ze op een harde vloer laat vallen, terwijl messing vrij zacht is en makkelijk ruw wordt waardoor het een krassend geluid kan geven.

Als je begint met slidespelen, ben je beter af met een hogere snaaractie

De topkam van de Chris George Custom is maar iets hoger dan bij een niet-slidegitaar

Ik vind dikke slides een voller geluid geven terwijl dunne slides delicater klinken en vanwege hun geringe gewicht beter te combineren zijn met standaard snaarhoogtes.

Hoe dan ook, kies de juiste slide voor jouw set-up, stijl en de klank die je wilt produceren.

Fender® AUDIO

Welkom bij de draagbare Bluetooth©-luidsprekers van Fender Audio

Legendarisch, perfect gebalanceerd Fender-geluid voor je favoriete Bluetooth©-apparaat. Niet naar muziek luisteren? Gebruik Fender Audio voor je online meeting. Koppel een tweede unit of meerdere (RIFF) om je feest een boost te geven. Jam mee met je bas of elektrische gitaar via de speciale ingang op het RIFF-model.

RIFF INDIO2 NEWPORT2

VOERMAN AMERSFOORT B.V.

www.fenderaudio.nl www.voerman.nl

Gibson J-45

Gibsons tijdloze dreadnought laat al meer dan tachtig jaar van zich horen. tekst **Rod Brakes**

De Gibson J-45 flattop verscheen in 1942 als vervanger van de vergelijkbaar rondgeschouderde en 16 inch (40,64 cm) brede Jumbo 35/J-35. Gezien de tekorten aan materiaal en arbeidskrachten waar de industrie in de volle breedte in oorlogstijd mee worstelde, was de introductie van een nieuw gitaarmodel een riskante onderneming.
Een advertentie van Gibson zei het zo: "Of het nu oorlog of vrede is, alleen een Gibson is goed genoeg… Bij Gibson geven we voorrang aan materiaal voor de oorlog. We maken instrumenten en snaren, maar in beperkte hoeveelheden."

Het was duidelijk dat Gibson zich voorbereidde op nog moeilijker tijden en toch: ondanks de bezuinigingen en tekorten slaagde het bedrijf erin een akoestisch model te introduceren dat vrijwel direct een groot succes was, maar ook nu, vele tientallen jaren later, nog wordt beschouwd als een iconisch ontwerp. De J-45, Gibsons 'akoestische werkpaard', mag dan niet de meest extravagante flattop zijn, maar is al tientallen jaren eerste keus voor veel bekende gitaristen, zoals bijvoorbeeld Lightnin' Hopkins, Buddy Holly, David Gilmour en Elliott Smith.

Met zijn bovenblad van sparrenhout en mahonie achter- en zijkant kan de Gibson J-45 worden gezien als het Gibson equivalent van Martins klassieke, rechtgeschouderde D-18 Dreadnought. De D-18 verscheen voor het eerst in 1931 in de vorm van de even snel weer verdwenen D-1 (een gitaar die op zijn beurt weer een doorontwikkeling was van de oorspronkelijke, in sparrenhout en mahonie uitgevoerde, rondgeschouderde Martin/Ditson 111 Dreadnought uit 1916).

Het tekort aan materialen tijdens de oorlog betekende dat sommige J-45's - in die periode zonder uitzondering getooid met een speciaal oorlogslogo, 'Only A Gibson Is Good Enough', op de kop - gemaakt werden met een zij- en achterkant van esdoorn en andere een bovenblad van mahonie kregen. De sunburst afwerking was standaard voor allemaal.

De allereerste exemplaren hadden een vol, rond halsprofiel (ook wel bekend als de 'honkbalknuppel'), wat voor sommige gitaristen in termen van bespeelbaarheid slecht uitpakt. Voor anderen betekent de extra massa ook extra volume en sustain.

Die eerste J-45's zijn daarnaast herkenbaar aan hun opmerkelijke 'vuurstreep' slagplaat, al werd het model vanaf 1943 uitgerust met het meer algemene schildpad celluloid. In 1955 veranderde de slagplaat van vorm, van een druppel naar meer langgerekt, doorlopend langs de zijkant van de toets onder de dunne snaren en met een punt naar boven. In diezelfde periode kreeg de J-45 een 20e fret erbij in zijn franjeloze palissander toets met positiestippen van parelmoer.

Een jaar later was er de optie van een verstelbaar brugzadel, wat begin jaren zestig standaard zou worden - tot ongenoegen van veel fans van het eerste uur, ondanks het feit dat er veel populaire muziek is gemaakt met dit type gitaar.

Een andere aanpassing aan het ontwerp tijdens de jaren zestig is op zijn minst twijfelachtig te noemen, namelijk de introductie van een plastic brug. Je ziet deze vaak op J-45's van 1963 tot begin 1964, waarna Gibson toch weer gebruik ging maken van de zogenaamde 'upper belly'-brug van palissander. Gitaren van na de jaren veertig en vijftig zijn doorgaans herkenbaar aan hun Cherry Sunburst-afwerking, die begin jaren zestig werd geïntroduceerd.

In 1969 werd het ontwerp van de J-45 radicaal anders: hij kreeg rechte schouders en de mensuur werd verlengd van 24¾ (629 mm) naar 25½ inch (648 mm). In deze vorm bleef de gitaar ook in de jaren zeventig redelijk populair, maar de verkoop liep langzaam terug, tot het model in 1982 uit productie genomen werd. In 1984 dook de J-45 opnieuw op, maar dan in zijn bekende vorm met ronde schouders, een druppelvormige slagplaat en een mensuur van 24¾ inch. G

Met dank aan Vintage 'n' Rare Guitars, vintageandrareguitars.com

De ontwikkeling van de Gibson J-45

1942
Introductie van de J-45; ronde schouders; 24¾-inch mensuur; druppelvormige 'vuurstreep' slagplaat

1943
Druppelvormige slagplaat van schildpad celluloid

1946
"Only A Gibson Is Good Enough"-logo op kop verdwijnt

1947
Modern geschreven Gibson-logo op kop vervangt het oude geschreven logo

1949
'Upper belly'-brug standaard

1955
Lange slagplaat (loopt door tot onder toets) uitlopend in punt naar boven

1956
In hoogte verstelbaar brugzadel als optie (standaard vanaf 1960)

1969
'Lower belly'-brug standaard; rechte schouders; 25½-inch (648-mm) mensuur

1970
Dubbele X-bracing

1982
Uit productie genomen

1947 Gibson J-45

1 SERIENUMMER
Factory order number (FON) bestaat uit een viercijferig partijnummer, gevolgd door twee cijfers instrumentnummer, in inkt gestempeld aan binnenkant/achterzijde; ‘J45’ gestempeld in binnenwerk

2 KOP
‘Made In USA’ gedrukt in bovenzijde achterkant; gezeefdrukt en gemoderniseerd goudkleurig Gibson-logo; afgewerkt in zwarte nitrocelluloselak

3 HARDWARE
Drie-op-een-rij Kluson Deluxe stemmechanieken; ‘upper belly’-brug van Braziliaans palissander met vast brugzadel

4 HALS
Eén deel mahonie, gelijmd; toets zonder binding van Braziliaans palissander met 19 frets en positiestippen van parelmoer

5 BODY
16 inches (40,64 cm) breed; ronde schouders; vlak bovenblad van spar met sunburstafwerking en drielaagse (w/z/w) binding; w/z/w ringen rond klankgat; achterzijde van mahonie met enkele binding; zijkanten van mahonie

6 KUNSTSTOF
Zwarte brugpennen; witte stemknoppen; druppelvormige slagplaat van schildpad cellulose; zwart klokvormig afdekplaatje voor halspen

Niks dan licks

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

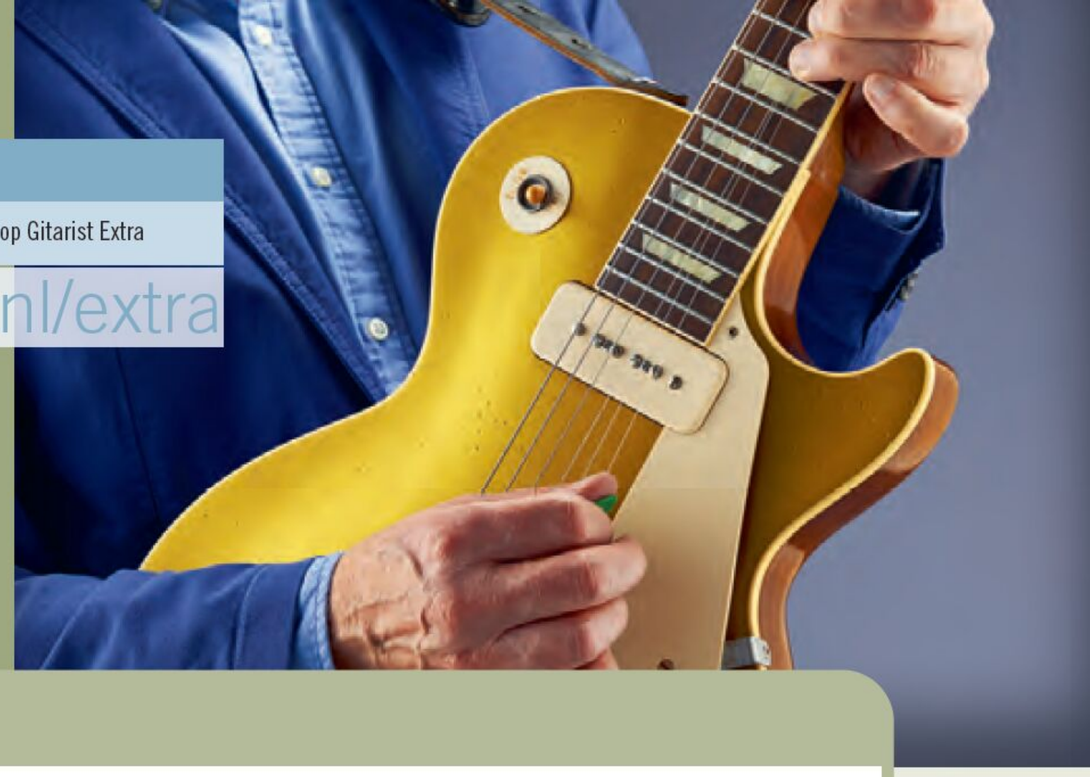

Een nieuwe serie verse licks, van makkelijk tot gemiddeld en gevorderd. tekst **Jamie Hunt**

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 1 — JAMES VALENTINE (MAROON 5)

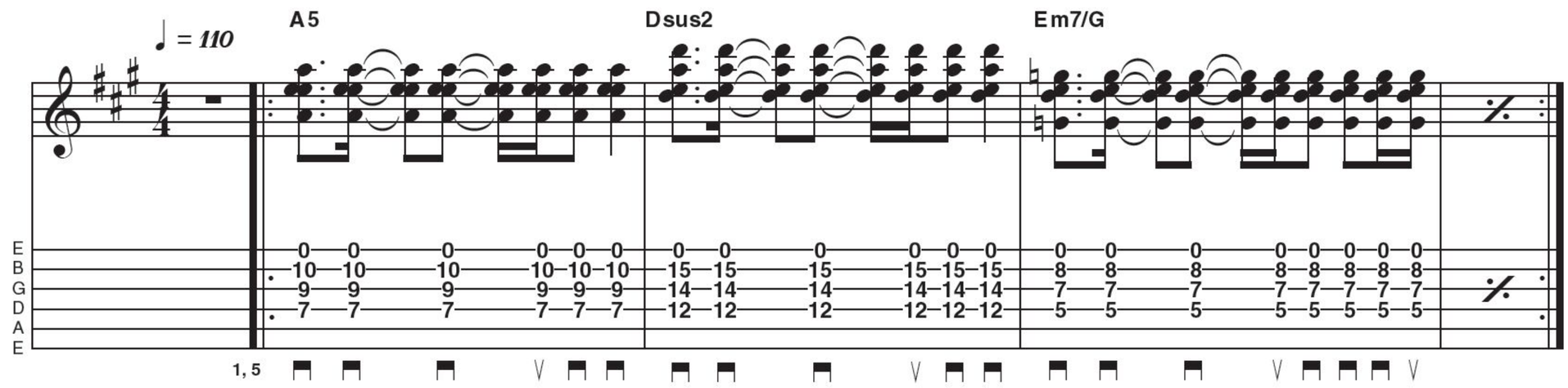

Dit akkoordenschema bestaat uit powerakkoorden over de tweede, derde en vierde snaar. Elk akkoord wordt gespeeld met de losse eerste snaar erbij. Zo klinken op zich simpele akkoorden opeens een stuk spannender. Sla het grootste deel van de frase naar beneden aan; er zijn echter een paar opslagen die je helpen de ritmisch drukkere stukken door te komen. Kies je middenelement, stel je versterker clean af en maak de sound af met een lange reverb.

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 2 — VICKI PETERSON (THE BANGLES)

Deze riff wisselt een dalende G bluestoonladder (G-B♭-C-D♭-D-F) af met powerakkoorden. Sla naar beneden aan voor een stevige sound; de pull-offs op de vijfde snaar zijn juist bedoeld om de chromatische fragmenten vloeiend te laten klinken. Dit geluid krijg je met je brugelement, een beetje gain en wat reverb.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 3 — ROBERT CRAY

Deze lick in de stijl van de bluesgigant begint in vingerzetting 2 van de E mineurpentatonische toonladder en gaat verder in vingerzetting 1 van de E blues-toonladder (E-G-A-B♭-B-D). Speel dit met hybrid-picking aan het begin van de sequens met tweeklanken. Dat zorgt voor balans tussen de twee tonen die samen gespeeld worden en voor contrast met de lichte frase aan het begin. Kies voor dit geluid je brugelement, een beetje overdrive, compressor - als je die hebt - en reverb.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 4 — TREY ANASTASIO (PHISH)

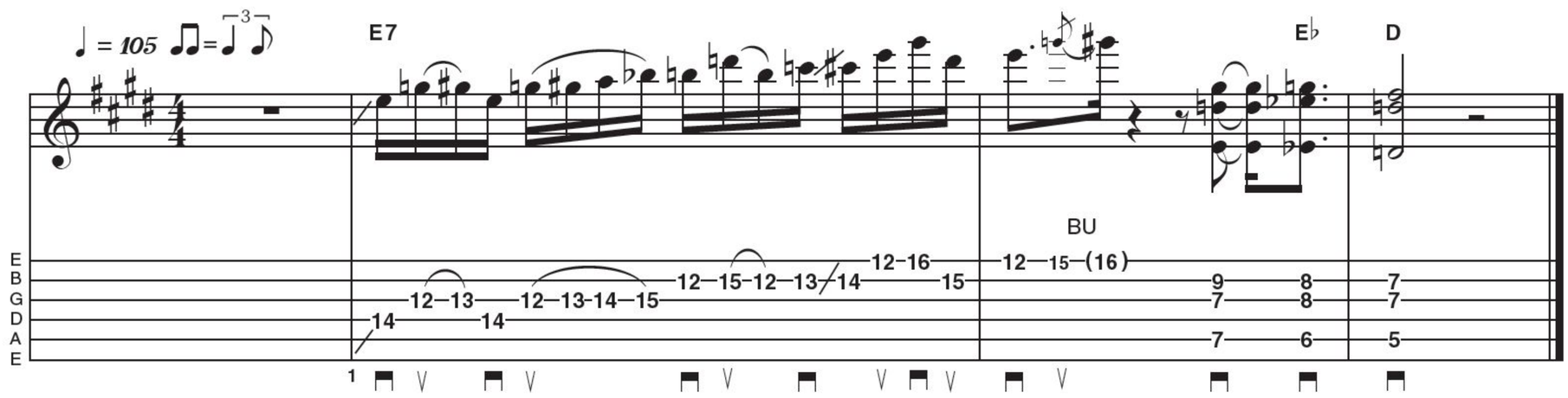

Voor deze lick in de stijl van de Phish-gitarist nemen we E dorisch als thuisbasis (E-F♯-G-A-B-C♯-D) en schuiven we de kleine tertsen naar de grote terts zodat we de rijke klank van mixolydisch horen. De ♭5 (B♭) en andere chromatiek versterkt het blues/jazzkarakter van de frase. Let op de slides, hammer-ons en pull-offs, want die zorgen voor een vloeiende uitvoering. Dit geluid krijg je met je brugelement, een beetje gain en reverb.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5 — WENDY MELVOIN (PRINCE AND THE REVOLUTION)

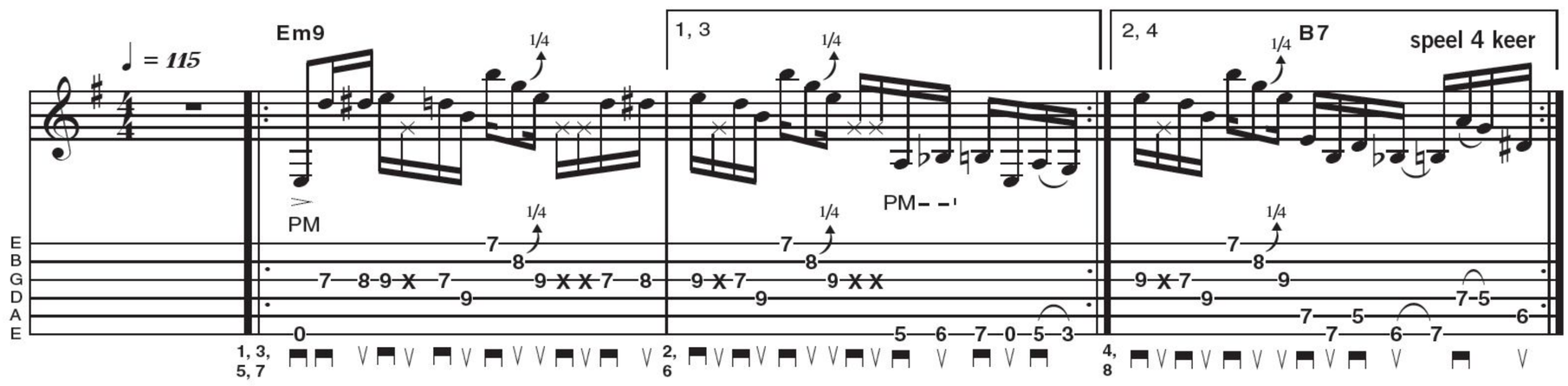

Deze frase is gebaseerd op de E bluesladder, maar heeft de grote septiem (D♯) als extra stapje naar de grondtoon (E). Om het percussieve geluid van het voorbeeld te horen, moet je de vingers van je linkerhand ontspannen voor je aanslaat met je plectrum zodat je met links afdempt. Door deze ritmische pauzes lijkt de frase te ademen en versterk je de groove. Gebruik je middenelement, stel je versterker clean af en voeg reverb toe. Heb je een compressor, gebruik die dan om de dynamiek tussen de gespeelde en afgedempte noten gelijk te trekken.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 6 — MARK TREMONTI (CREED, ALTER BRIDGE)

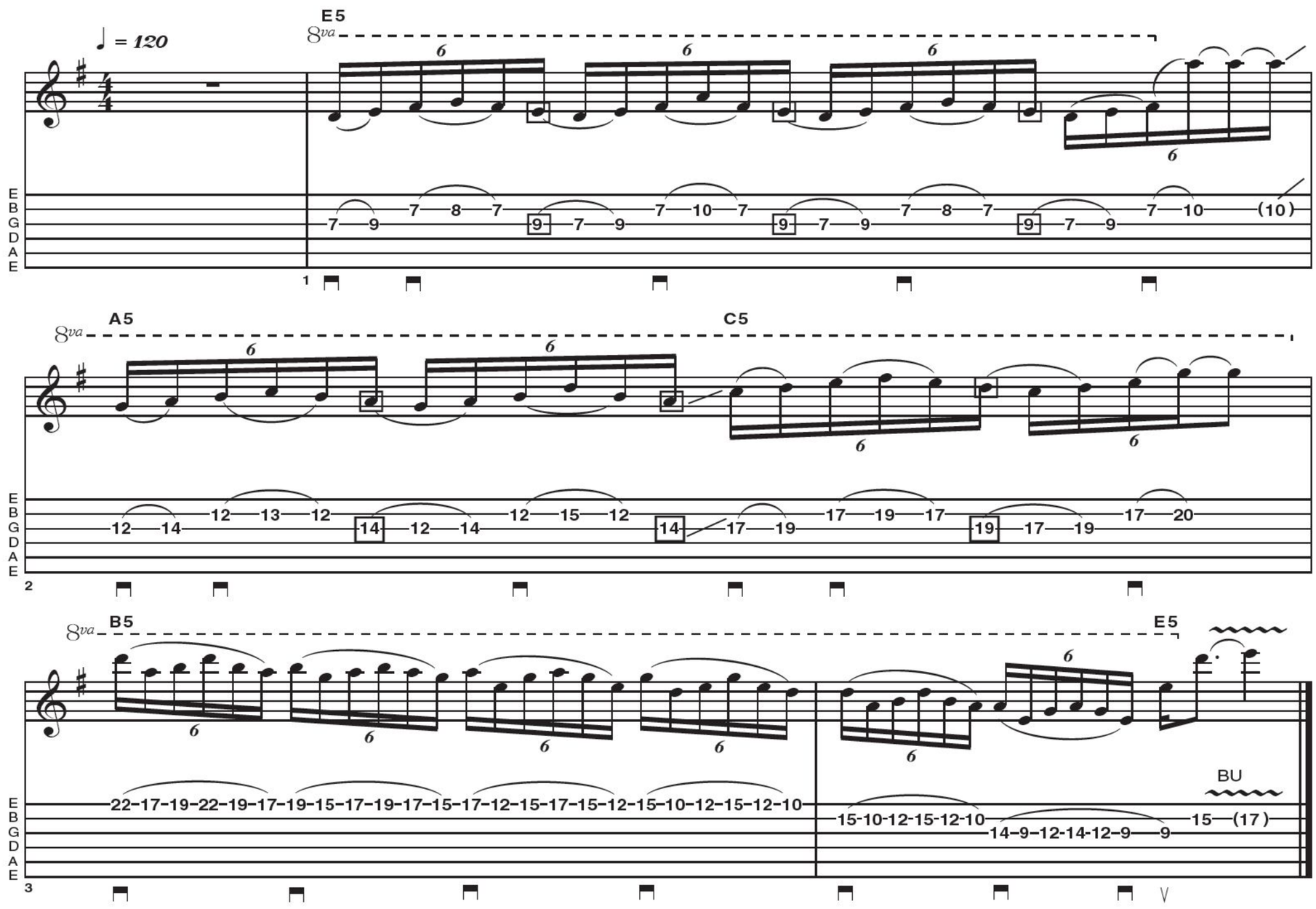

Deze lick gaat van start met een hammer-on en pull-off-patroon over twee snaren in E natuurlijk mineur (E-F♯-G-A-B-C-D). Daarna gaan we over op pentatonische sequensen over drie snaren in E mineurpentatonisch. Een groot deel van de lick wordt legato gespeeld, met alleen neerslagen als je van snaar verandert of van positie wisselt. De dalende snaarwisselingen (in maat 1-2) beginnen met een hammer-on van je linkerhand en dus niet met een met plectrum gespeelde toon. Gebruik je brugelement, flink wat gain en delay, en probeer het eens met een wah-wahpedaal.

Dirk Witte

‘Het is nu weer een winkel waar je denkt: wow!’

Gibson, Fender, Epiphone, Gretsch, Sandberg, Eastman en een flinke collectie vintage. Als je de high-endwinkel van Dirk Witte aan de Amsterdamsestraatweg in Utrecht binnenloopt, word je haast overprikkeld door al het moois. tekst **Chris Dekker**

Als je zoekt lijkt het ver, maar als je na een bezoek terugloopt merk je dat het maar een klein stukje is van Utrecht Centraal naar Dirk Witte. Zeker als je een beetje doorstapt. Westfries flaneren noemen we dat in de kop van Noord-Holland. Als ik aanbel doet eigenaar Barry Witte (de derde generatie inmiddels) de deur open en weer achter me op slot. “Dat is voor de veiligheid, maar het heeft meer voordelen”, legt Barry uit. “Ik verwelkom zo iedere klant persoonlijk en ik zeg ze ook gedag als ze weggaan. Iedere klant wordt zo aangesproken.”

Het is meteen lastig keuzes maken. De wand links, met veel Mexicaanse Fenders, is betaalbaar, maar rechts trekken wat mooie Fender Custom Shop-modellen de aandacht. Totdat je op een wandje stuit met een vintage Epiphone Casino, twee SG’s met P-90’s (met zowel de grote als de kleine slagplaat), een Epiphone Rivoli en een van de heilige gralen voor bassisten: een holle Rickenbacker 4005 in Burgundyglo. En dan hebben we de akoestische Gibsons, de Gretsch-collectie en de elektrische Gibsons nog niet gezien. Als je een Les Paul of een ES-335 zoekt: hier heb je ruime keuze. Vervolgens trekt een prachtige oude ES-345 (met een prijskaartje van een aardige nieuwe

Eigenaar Barry Witte ziet graag een glimlach op het gezicht van zijn klanten

Vintage gitaren als deze prachtige Gibson ES-345 vind je ook bij Dirk Witte

auto) de aandacht. Weet je wat? We gaan eerst maar eens met een kop koffie acclimatiseren.

Wielrenfietsen en accordeons

Natuurlijk willen we alles weten over de winkel, maar in dit geval is het interessant om eerst in het verleden te duiken. Barry vertelt het met terechte trots.

"Mijn opa is in 1939 met het bedrijf begonnen. Hij importeerde met zijn zwager accordeons en wielrenfietsen uit Italië en die leverden ze aan warenhuizen. Toen hij kinderen kreeg, wilde hij minder reizen en meer thuis zijn. Het bedrijf is toen opgesplitst. De wielrentak - we waren de eerste met Shimano in Nederland - ging naar zijn zwager en hij bleef de accordeons verkopen, omdat hij dat zelf ook speelde. Eerst vanuit huis en begin jaren vijftig kocht hij het pand aan de Vijzelstraat in Amsterdam, waar veel mensen ons nog van kennen. In de loop der jaren kwamen daar steeds meer instrumenten bij."

Dirk Witte ging met de tijd mee. Er kwamen drumstellen bij, gitaren, later synthesizers en het werd een allround muziekwinkel. Zoon Cees nam de zaak in '82 over en sinds 1998 staat kleinzoon Barry aan het roer.

"Ik nam een goedlopende winkel over, maar ik wilde niet dat het hetzelfde bleef. Ik ben dus gaan uitbreiden met een vestiging in Utrecht en een internetvestiging in Zaandam. Ik haalde zelf dingen uit China om een grote speler op muziekgebied te worden. Er kwam echter steeds meer concurrentie en ik vond mijn werk minder leuk worden. Opeens was ik een manager van drie locaties. Ik kocht veel mooie dingen, maar ik zag niet meer het geluk van de eindgebruiker. En dat is toch waar je het uiteindelijk voor doet: dat je iemand met een grote glimlach en zijn of haar droomgitaar de winkel uit ziet lopen. Uiteindelijk heb ik de panden in Utrecht en Zaandam dichtgedaan. Dit pand heb ik verhuurd en Zaandam werd opslag. Drie jaar voor corona merkte ik dat Amsterdam zo druk was dat de efficiëntie uit de winkel was. Amsterdam is een mooie stad, maar als je vergeleek hoeveel van de mensen kopers waren en hoeveel kijkers, dan klopte dat niet meer. Ik denk dat een speciaalzaak niet op een A-locatie naast een bioscoop moet zitten, maar juist op een plek waar mensen echt speciaal naartoe komen. Dan komen ze gericht en ik kan ze echt helpen. Ik wilde dat de voorraad mooier en beter werd, dat ik klanten goed kon helpen en dat kon ik in Amsterdam niet meer. Ik heb het pand in Amsterdam te huur gezet en dat in Utrecht opnieuw in gebruik genomen. Het is nu weer een winkel waar je kwijlend naar de gitaren kan kijken, dat je echt denkt: wow! Instapgitaren kan je overal kopen, die worden gratis opgestuurd, maar hier koop je een gitaar van soms een paar duizend euro en dan wil je hem perfect afgesteld hebben."

Liefde voor vintage

"Ik heb liefde voor vintage instrumenten en ik wil zo trouw mogelijk blijven aan wat ik zelf mooi vind. Ik vlieg twee keer per jaar naar Amerika om gitaren te kopen, maar uitsluitend in vintage handelen is om veel redenen niet mogelijk. Alles wat ik vintage niet kan kopen, wil ik nieuw hebben. En dan de diepte in. Ik zou graag alle oude Fenders hier hebben, ook dat is niet mogelijk, dus heb ik van Fender bijvoorbeeld de Amerikaanse vintage reissues en Custom Shop-modellen. Daarnaast vind je hier natuurlijk versterkers, onderdelen, elementen en mooie gitaarbanden. De onderdelen verkoop ik ook veel online. Qua vintage doe ik vooral in Fender, Gibson en Gretsch, dus die merken verkoop ik ook het meest nieuw. Op basgebied is er in de vintagewereld niet veel en als iemand bijvoorbeeld voor een dure nieuwe bas komt, dan wil je iets vergelijkbaars. En dan is Sandberg een erg mooi merk en het kan zich meten met de Fender Custom Shop."

Als je in Amsterdam of Utrecht zit, komen er ook wel eens bekende spelers langs.

"Steven Tyler en Joe Perry zijn hier geweest, net als Kiss en destijds Oasis. Als je het plat ziet verkoop ik het professionele gereedschap voor de muzikant en dan heb je al snel dat ook de bekende Nederlandse gitaristen langskomen. Joe Bonamassa heeft hier drie gitaren gekocht. Die avond had ik via Gibson een meet & greet met hem en hij zei meteen: 'Hey Barry! Leuk je weer te zien", haha! Hij vroeg mij trouwens om korting. Ik zei: 'Dat is goed, maar dan maken we wel een filmpje.' Dat vond hij meteen oké en dat soort dingen zijn leuk."

Barry herhaalt terecht zijn credo nog eens: "Uiteindelijk maakt het niet uit of iemand een gitaar van vierhonderd of vierduizend euro koopt. Als iemand met een glimlach de winkel verlaat, ben ik gelukkig." G

dirkwitte.nl

IN DE BUURT

Mainstreet
Een winkel met uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl
de Fender shop
Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45
01

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft
guitar shop delft
Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en elektrische (bas)gitaren en versterkers. Tevens onderhoud, modificatie en reparatie van gitaren en versterkers.
015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl
02

LORD OF THE STRINGS
europa's online snarenspecialist
t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com
03

DIJKMANMUZIEK
AMSTERDAM - ALKMAAR
dijkmanmuziek.nl
04

Homestead CUSTOM-MADE
YOUR CHOICE,
YOUR SOUND, YOUR GUITAR
www.homestead-guitars.com
05

Kees Dee
EST. 1987
WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 033-4655355
06

The Fellowship
OF ACOUSTICS
Fine, vintage & rare guitars
Dedemsvaart | 0523-232205 | www.tfoa.eu
07

verkoop - onderhoud - reparatie
Guitar Specials
- EST 2015 -
Steelstring gitaren, Nylonstring gitaren, Elektrische gitaren
Geerepassage 1 in Middelburg - tel. 0031 (0)6 46 45 57 00
guitarspecials.biz - tyroneguitars.eu - info@guitarspecials.nl
08

leftyGuitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses
B-2580 Putte (Putte) - Belgium
Tel.: +32 (0)473/52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be
www.leftyguitars.be
09

Gitaarles voor iedereen
Gitaarschool
APELDOORN
www.gitaarschoolapeldoorn.nl
10

SACKSIONI
Guitarshop
established 1937
Sacksioni, Ruysdaelstraat 5-7, 1071 WX Amsterdam
Tel. 020 679 41 15, guitars@sacksioni.nl, www.sacksioni.nl
11

Adverteren op deze pagina?
Bel of mail Ollie Schmitz:
020 675 5308 | ollie@k18.nl

Gitarist

EEN JAAR IN DE BUS MET 33% KORTING

Of vraag een abonnement cadeau!

Krijg 33% korting op de losse nummerprijs en ontvang een jaar lang Gitarist in de bus (12 edities)

Voor slechts € 66,90 (dat is maar € 5,55 per editie – inclusief porto)

Bestel nu! Ga naar: **muziekmagazines.nl/gitarist**
Daar vind je ook tal van andere abonnementsaanbiedingen!

muziekmagazines**.nl**

Gitarist | Events

Gitarist is partner en/of organisator van tal van gitaar-events door het jaar heen. We zien natuurlijk uit naar 'Bridge', maar zijn zeker ook in blijde verwachting van Muzikantendag, de finale van de Mentos Grote Prijs van Nederland en de laatste Snarenplukkers van dit seizoen. Ook presenteren we een nieuwe aflevering van Ed Struijlaarts podcast Gitaarmannen.

Bridge Guitar Festival

wo 29 mei t/m zo 2 juni

Eind mei is het tijd voor '5 Days Of Everything Guitar' in Eindhoven. Het Bridge Guitar Festival biedt headlineshows in iconische venues, huiskamerconcerten, masterclasses door gitaarhelden, een omvangrijke gitaar- en basbeurs, educatieprojecten voor kinderen en jamsessies - en dat in álle gitaargenres. Met Gitarist zijn we partner van het Bridge Guitar Festival.

Grofweg kun je drie grote onderdelen verwachten op het Bridge Guitar Festival.
BRIDGE CONCERTEN ticketed
BRIDGE AROUND TOWN gratis
BRIDGE GUITAR CONVENTION beurs+masterclasses

Bridge Concerten ticketed

Wo 29 mei: Openingsshows van de **Robert Cray Band** (Effenaar) en **Sona Jobarteh** (Muziekgebouw)

Do 30 mei: **Dinosaur Jr.** (Effenaar), met J. Mascis
Vr 31 mei: **Vieux Farka Touré** (Effenaar), **Mozes & Stochelo Rosenberg + Rafael Cortes Sr & Jr.** (Muziekgebouw), **Jeugd Gitaar Spektakel** (Muziekgebouw), **The Paradox Twin** (Helmond)
Za 1 juni: **Floor Jansen** (Klokgebouw) en **The Music of Gary Lucas & Jeff Buckley** (Muziekgebouw Kleine Zaal), **Another Now** (Dynamo)
Zo 2 juni: **Mark Lettieri & Metropole Orkest** (Muziekgebouw Grote Zaal), **Laura Lootens** (Muziekgebouw Kleine Zaal), **Paulus Schäfer + Fapy Lafertin + Daniel Gueli** (Café de Stam)

Bridge Around Town gratis

Enkele highlights uit de tientallen gratis concerten door de stad heen, op podia als Altstadt, Café Wilhelmina, The Jack, Effenaar en zaal M van het Muziekgebouw; volledig programma op bridgefestival.com

Vr 31 mei: Bertolf & Bluefinger, Aynsley Lister, John G, Hallo Venray, Cocobolo, The Dirty Denims, Foxy Venus.
Za 1 juni: Matteo Mancuso, Jesse van Ruller Trio, Boogie Beasts, Leif de Leeuw Band, Black Bottle Riot, Chica Chica, Gunmoll, Komatus, Cloud Café.
Zo 2 juni: JB Meijers, Bombino, The Ploctones met Anton Goudsmit, Zuco 103 met Valentijn Bannier, Leadbeaters, Tricklebolt, Gasper Nali.

Dinosaur Jr. met J Mascis

Mali-blues van Vieux Farka Touré

Kiss Diouara

Bridge Guitar Convention

Zaterdag 1 juni overdag, 11.00-18.00 uur

Muziekgebouw Eindhoven is op zaterdag 1 juni een en al gitaar! Met masterclasses in de Kleine Zaal en Zaal M, workshops waaraan je mee kan doen in de Grote Zaal en een enorme gitaar- en basbeurs in de foyers op drie verdiepingen.

11.30-17.00 GITAAR- EN BASBEURS

Op de gitaar- en basbeurs, verdeeld over drie verdiepingen van Muziekgebouw Eindhoven, zijn meer dan 70 merken vertegenwoordigd die hun nieuwste en mooiste gear meenemen en uitstallen. Dit is dé plek om alle gitaartrends en ontwikkelingen op te pikken.
Een paar van de merken die je kan bekijken, uitproberen of zelfs aanschaffen: Aristides, Bacci, Blackstar, Cordoba, Cort, Crafter, Curt Mangan Strings, Darkglass, Dejawu, Digitech, Dingwall, DSM & Humboldt, Duesenberg, Eko, ESP, Fender Audio, Ferrini Straps, FGN, Guild, Guitarking Fuzz, Hagstrom, Henriks Pickguards, Ibanez, IK Multimedia, Janssen Gitaarbouw, Kala, Kauffmann, KJ Band, Lâg, Laney, Martin, Neural DSP, Ortega, Pedaltrain, Printonic, Radial, Revv, RH Guitars, Sandberg, Schecter, Schwung, Spector, Stagg, Strymon, Suhr, Tokai, Tyrone, Ultimusician, Universal Audio, Unquendor, Van Laeck Amps, Vox, Walden, Walrus Audio en Warm Audio.

11.00-18.00 MASTERCLASSES

In de Kleine Zaal en in zaal M van Muziekgebouw Eindhoven kan je tussen 11 en 6 masterclasses volgen van de crème de la crème van de nationale én internationale gitaarscene, met als top of the bill natuurlijk de Engelse fingerstylegitarist Jon Gomm en de waanzinnige Matteo Mancuso uit Italië.

11.00-11.45 JB Meijers - Zaal M: Opening + Masterclass gitaar
11.45-12.30 Jordy Sanger Masterclass gitaar: Kleine Zaal
12.00-12.45 Merel Bechtold Masterclass gitaar: Zaal M
12.45-13.30 Peter Peskens Masterclass bas: Kleine Zaal
13.00-13.45 Jon Gomm Masterclass gitaar: Zaal M
13.45-14.00 Gitarist Poll Awards Uitreiking: Zaal M
13.45-14.30 Sönke Meinen Masterclass gitaar: Kleine Zaal
14.15-15.00 Barend Courbois Masterclass bas: Zaal M
15.00-16.00 Matteo Mancuso Masterclass gitaar: Kleine Zaal
16.00-16.45 Panel met moderator Jack Pisters: Zaal M
17.00-17.45 Jesse van Ruller Masterclass gitaar: Zaal M
Uitgebreide toelichting op de masterclasses vind je op Gitarist.nl

11.45-17.15 WORKSHOPS

Op deze dag kun je ook zelf meedoen aan drie verschillende workshops die plaatsvinden op het podium van de Grote Zaal van Muziekgebouw Eindhoven en waar maximaal 15 gitaristen aan kunnen deelnemen. Schrijf je in via Gitarist.nl/events.
11.45-13.00 Jeanne Rouwendaal (Wies) workshop **Modern Songwriting**: Grote Zaal
13.30-14.45 Reinier Scheffer (Bløf) **Workshop Rock/Metal Guitar Orchestra**: Grote Zaal
16.00-17.15 Django Trienes (The Visual) **Workshop Shoegaze Soundscapes**: Grote Zaal

Zaterdag 1 juni, Muziekgebouw Eindhoven
Tickets Bridge Guitar Convention € 12,50* I Studenten € 7,50 (gitaarbeurs + masterclasses + workshops)
Heb je een kaartje voor één van de ticketed shows tijdens de 5 festivaldagen, laat dit zien bij de ingang van de beurs en je krijgt GRATIS toegang.
bridgefestival.com
* Ticketprijs is inclusief servicekosten en betalingskosten.

De Bridge Guitar Convention wordt tot stand gebracht door het Bridge Guitar Festival in samenwerking met Gitarist Magazine, De Bassist Magazine en Guitar Matrix.

Matteo Mancuso masterclass én concert

Tom Martin
Jon Gomm fingerstylemasterclass

Merel Bechtold masterclass metalgitaar
David Pear

Meer dan 70 merken op de gitaar- en basbeurs
Eric van Nieuwland

Nieuwe editie Muzikantendag

zaterdag 1 juni in de Melkweg Amsterdam

Ambitieuze muzikanten kunnen zich op de Muzikantendag laten ontdekken, nieuwe kennis opdoen en andere muzikanten en professionals uit de muziekindustrie ontmoeten. Het is dé plek om informatie in te winnen over het professionele leven van een muzikant en de volgende stap te zetten in je carrière. Met een programma bomvol panels, flitscolleges en clinics kan de beginnende muzikant zijn/haar/hun hart ophalen.
Ook dit jaar zijn er meer dan duizend luisterbeurten door muziekprofessionals op de Demospreekuren. Boekers, managers, platenmaatschappijen, journalisten, publishers, pluggers, radiomakers en programmeurs zitten klaar om the next big thing te ontdekken en feedback te geven aan muzikanten zodat die hun muziek naar een hoger niveau kunnen tillen.
Gitarist is partner van de Muzikantendag.
Za 1 juni, Melkweg Amsterdam
Muzikantendag.nl

Demospreekuur

Snarenplukkers in Wild Verband

Erwin van Ligten & Eric van Dijsseldonk

Erwin van Ligten

Rene Dissel

BJ Baartmans PRESENTEERT SNARENPLUKKERS ★ IN WILD VERBAND ★

Twee doorgewinterde gitaristen sluiten het tweede Snarenplukkers-seizoen af in Het Veerhuis in Oeffelt op zondagmiddag 2 juni: Erwin van Ligten en Eric van Dijsseldonk**.** Beiden kennen we van hun eigen platen, maar natuurlijk ook van een lange rij collaboraties. Erwin van Ligten kan je deze zomer weer vinden op De Parade bij Eddie's Elektroshop**,** Eric van Dijsseldonk gaat in het najaar weer op pad met de George Harrison-tribute While My Guitar Gently Weeps. In Snarenplukkers gaan ze aan de slag met de host en samensteller van deze serie, BJ Baartmans. Je kan meeslepende muziek en onvergetelijke verhalen verwachten!
Zo 2 juni, 15.00u: **Erwin van Ligten & Eric van Dijsseldonk**, Het Veerhuis, Oeffelt
Gitarist is partner van Snarenplukkers in Wild Verband
Meer informatie en tickets: gitarist.nl/events

Finale Mentos Grote Prijs van Nederland

De legendarische competitie keerde vorig jaar terug en voor het tweede jaar zijn de halve finales net achter de rug. Zie Gitarist.nl welke bands cq artiesten een finaleplaats hebben veroverd op basis van publieksstemmen (50%) en de professionele jury (50%).
Gitarist is partner van de Mentos Grote Prijs van Nederland.
Za 8 juni, 19.30 Pandora, TivoliVredenburg, Utrecht
groteprijsvan.nl

Simon Leferink in Ed Struijlaarts ‘Gitaarmannen’

‘Je hoeft geen belachelijke gitarist te zijn’

Bij uitkomen van deze editie van Gitarist verschijnt de 67e aflevering van ‘Gitaarmannen, de Podcast’ met Simon Leferink, gitarist, producer en songwriter. Hij speelt op tal van hits via zijn werk bij The Companions, speelt vast bij Joe Buck en heeft als motto dat hij als gitarist steeds weer probeert met iets volledig unieks te komen.

In de podcast vertelt Simon uitgebreid over zijn benadering van gitaarspelen in de studio: “Het gaat erom dat je een partij kan verzinnen die uniek is. Tegenwoordig hoeft dat niet meer stijl gebonden te zijn. De nineties zijn nog hip, de eighties ook.

Latininvloeden hebben ook ruimte binnen de pop momenteel. Je hebt de indiekant en spannende open tunings. Voor mijn gevoel hoef je niet steeds het wiel opnieuw uit te vinden. Je moet bedenken welke onderdelen je aan het wiel kan vastmaken; simpele elementen die samen iets unieks maken en die simpele dingen dan foutloos spelen. Maar je hoeft dus geen belachelijke gitarist te zijn om dat te kunnen doen! Of je kan heel goed spelen. Of je kan een gitarist zijn die iets brengt wat bijzonder is.”

Simon Leferink studeerde zo’n tien jaar geleden af aan het Artez Conservatorium en ging aan de slag met Joe Buck. Hij werkt veel met productie-songwritersduo The Companions en speelde gitaar voor hen op hits van Metejoor, Flemming, Hannah Mae, Jaap Reesema, Joe Buck en Pommelien Thijs: “The Companions zijn de hardst werkende gasten die ik ken in de muziekindustrie; eindeloos veel tijd investeren, dingen ontdekken, uitzoeken, leren, workflow verbeteren. Ze zijn echt een bedrijf en pakken het serieus aan. Dan krijg je succes.”

Simon wijdt in de podcast uitgebreid uit over hoe hij alternatieve stemmingen toepast in zijn spel en de keuzes die hij daarbij maakt, spreekt over zijn favoriete gitaren en vertelt hoe Tommy Emmanuel hem inspireerde tot acht uur oefenen per dag.

Gitaarmannen en Gitarist

In ‘Gitaarmannen, De Podcast’ praat gitarist Ed Struijlaart met zijn favoriete Nederlandse en Belgische gitaristen over hun leven en muziek, met de liefde voor de gitaar als rode draad. De podcast is natuurlijk in audio te beluisteren in je favoriete podcast-app, maar ook te zien op YouTube, inmiddels uitgegroeid tot een geweldige videoserie van 67 afleveringen. Gitarist is partner van deze podcast. Op Gitarist.nl hebben we alle afleveringen tot dusverre gebundeld, van Spike tot en met Simon Leferink. Met fantastische gesprekken, inclusief gitaarspel van Jett Rebel, Jac Bico, Arnold van Dongen, David Piedfort, Rob Winter, Paskal Jacobsen, Erwin Java, Jan Akkerman, Jack Pisters, Wesley Nuis, Tom Morello, Ruben Hoeke, Waylon, Pablo van de Poel, Marcel Singor en vele anderen! Enjoy!

NB: In elke aflevering van Gitaarmannen geven we een jaarabonnement op Gitarist weg!
gitarist.nl/events | youtube.com/edstruijlaart

SLASH ORGY OF THE DAMNED

FEATURING TRACKS WITH

CHRIS ROBINSON
GARY CLARK JR.
BILLY F. GIBBONS
CHRIS STAPLETON
DOROTHY
IGGY POP
PAUL RODGERS
DEMI LOVATO
BRIAN JOHNSON
TASH NEAL
BETH HART

AVAILABLE ON

VINYL, CD, + DIGITAL STREAMING ON ALL PLATFORMS

STREET DATE
17 MAY

SLASHONLINE.COM
GIBSON.COM

Gibson RECORDS™

MIJN GITAARWERELD

Kerry King

Als helft van het angstaanjagende gitaarduo van Slayer was Kerry King mede verantwoordelijk voor het ontstaan van extreme metal. Nu is er een nieuw album onder zijn naam, een nieuwe sparringpartner en komt er - tegelijkertijd - tóch nog een Slayer-tour… tekst **Amit Sharma** foto's **Andrew Stuart**

"Ik zei in 2019 al dat we te vroeg gestopt zijn met Slayer. We kregen nog heel veel uitnodigingen om weer te gaan spelen, maar die hebben we allemaal afgeslagen. Dat we nu toch gaan touren is alleen omdat het precies vijf jaar geleden is dat we uit elkaar gingen. Er komt geen Slayer-reünie en ook geen nieuw album. De timing is wel ongelukkig."

"Voor mijn nieuwe album (*Kerry King – 'From Hell I Rise'*) heb ik mijn signature 'Beast' Marshall gebruikt. Vroeger gebruikte ik een MXR 10-bands EQ-pedaal, maar die is ingebouwd in de 'Assault'-functie van mijn Marshall en zorgt voor meer vervorming. Met de Marshall Mode Four luidsprekerkasten krijg je veel laag, meer dan met een 1960 kabinet. Als ik een partij dubbel, pak ik meestal een andere gitaar en versterker."

"Ik heb leren spelen op de Gibson ES-175 van mijn vader, zo'n dikke jazzbak. Een prima instrument. Hij had ook een paar mooie ES-335's en een oude Strat uit 1963. Volgens mij zou die nu veel geld waard zijn. Ik wist meteen dat een Strat niets voor mij was; geef mij maar humbuckers. Daarna leerde ik BC Rich kennen en sinds kort speel ik op Dean gitaren."

"Als ik riffs schrijf, houd ik vast aan de ritmes en akkoorden die ik ken. Ik ben beïnvloed door Judas Priest, die riffs hadden die van A naar F en C gingen. Ik ga meestal van E naar F en dan G, soms G♯. Veel van mijn songs gaan zo, maar dat kan de mensen niet schelen. AC/DC maakt ook al vijftig jaar hetzelfde album, dat geeft niks."

"Mijn stijl is archaïsch en atonaal. (*Tweede gitarist*) Phil Demmel was bang dat hij bij de opnames van het album te melodisch speelde. Ik zei: het is ook jouw album, speel gewoon wat je wilt! De band heet dan wel Kerry King, maar het is geen solo-project van mij. Volgens mij zijn Phil en ik een prima combinatie. Zijn solo op *Idle Hands* is fantastisch."

"Jeff Hanneman (*inmiddels overleden Slayer-gitarist*) had zo lang naar metal geluisterd dat hij erop was uitgekeken. Daarom ging hij punk spelen. Ik snapte er niets van, de eerste jaren. Maar het pakte goed uit; het brute van punk, het zware van Sabbath en het gepolijste van Judas Priest en Iron Maiden, dat was Slayer! *Two Fists* van het nieuwe album heeft ook die jaren-tachtig-punkattitude."

BASSICS

WWW.DEBASSIST.NL

Proefabonnement
zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus
voor € 12,50
muziekmagazines.nl/debassist

DE BASSIST. BASSICS.

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Gitarist Adverteerdersindex

De Bassist	66	Lefty Guitars	58
Dijkman	58	Lord Of The Strings	58
Fender	68	Mainstreet	58
Gitaarschool Apeldoorn	58	Muziekmagazines	42
Gitaarschool Nederland	66	ProMedia	16
Guitar Specials	58	PRS	29
Guitar Shop Delft	58	Q-Factory	13
Homestead	58	Sony Music	64
Hoshino	02	The Music Alliance	08/37
Jackson	03	Thomann	18/19
JHS	16	TFOA	58
Kees Dee	58	Voerman	51
Kool Amplification	66		

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

GUILD

Made TO BE Played SINCE 1953

POLARA

THE ICONIC SOLIDBODY ELECTRIC, NOW AVAILABLE FOR A NEW GENERATION OF PLAYERS

Available in base model, Night Edition, Deluxe, Artist Signature and USA configurations.

© 2024 Yamaha Guitar Group, Inc. All rights reserved. Guild and the Guild logo are trademarks or registered trademarks of Yamaha Guitar Group, Inc. in the U.S. and/or other jurisdictions.

GUILDGUITARS.COM/POLARA

THE DREAM

THE YEAR OF THE STRAT®
1954 Fender® 2024
CELEBRATING 70 YEARS

"My dream was to have a Stratocaster®. I loved it from the beginning. Buddy Holly played one. Hank Marvin played one. That was enough for me."

DAVID GILMOUR

Fender®

STRATOCASTER®

Forever Ahead Of Its Time

©2024 Fender Musical Instruments Corporation. All Rights Reserved.